II

(Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie nie je povinné)

ROZHODNUTIA

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 22. júna 2006

o *ad hoc* financovaní holandských verejnoprávnych vysielateľov C 2/2004 (ex NN 170/2003)

(oznámené pod číslo C(2006) 2084)

(Iba holandský text je autentický)

(Text s významom pre EHP)

(2008/136/ES)

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na prvý pododsek jej článku 88 ods. 2,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po výzve zainteresovaných strán na predloženie pripomienok v súlade s uvedenými ustanoveniami ([1]),

so zreteľom na ich pripomienky,

keďže:

I. POSTUP A SÚVISLOSTI

1 **POSTUP**

(1) Komisia dostala v rokoch 2002 ([2]) a 2003 ([3]) niekoľko podnetov, podľa ktorých súčasný systém verejného financovania holandských verejných vysielateľov predstavuje nezákonnú a nezlučiteľnú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

(2) V priebehu predbežného prešetrovania podnetov Komisia dostala dodatočné informácie od navrhovateľov ([4]), ako aj holandských orgánov ([5]).

([1]) Ú. v. EÚ C 61, 10.3.2004, s. 8.

([2]) Listom CLT – UFA S.A. z 24. mája 2002 a pridružených dcérskych spoločností RTL/Holland Media Groep SA a Yorin TV BV; listom SBS Broadcasting z 10. októbra 2002; listom VESTRA z 28. novembra 2002.

([3]) Listom holandského združenia vydavateľov novín (Dutch Newspaper Publishers Association) z 3. júna 2003 a listom vydavateľskej spoločnosti *De Telegraaf* z 19. júna 2003.

([4]) Listom z 29. júna 2002, 28. októbra 2002, 21. februára 2003 a dvoma listami z 19. júna 2003.

([5]) Listami z 12. septembra 2002 a 18. septembra 2002 ako odpoveď na žiadosť Komisie o predloženie informácií z 24. júna 2002.

(3) Komisia na základe predbežného hodnotenia údajných opatrení pomoci informovala Holandsko listom z 3. februára 2004 o rozhodnutí začať konanie podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES vzhľadom na niektoré opatrenia, ktoré by sa mohli označiť za novú pomoc.

(4) Rozhodnutie Komisie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([6]). Komisia vyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok k pomoci.

(5) Holandsko reagovalo na rozhodnutie o začatí konania listom z 30. apríla 2004. Komisia okrem toho dostala pripomienky 11 zainteresovaných strán ([7]). Komisia predložila pripomienky Holandsku listom z 29. apríla 2004. Holandské orgány odpovedali listom z 13. augusta 2004.

(6) Komisia požiadala holandské orgány o dodatočné informácie listami zo 4. januára 2005 a 25. mája 2005, na ktoré holandské orgány odpovedali listami z 27. januára 2005 a 25. júla 2005. Ďalšie informácie poskytol jeden z navrhovateľov (*De Telegraaf*) 25. júla 2005 a holandské orgány 2. septembra. Komisia požiadala holandské orgány o ďalšie vysvetlenie e-mailami 22. novembra 2005, na ktoré holandské orgány odpovedali 25. novembra 2005. Komisia po stretnutí s orgánmi rozhodla, že je potrebné ďalšie objasnenie. Za týmto účelom bola holandským orgánom zaslaná 22. decembra 2005 žiadosť o poskytnutie informácií, na ktorú holandské orgány, po poskytnutí odkladu, odpovedali 3. februára 2006. Holandské orgány a Komisia si vzhľadom na túto odpoveď vymenili ďalšie e-maily vo februári 2006 a v apríli 2006.

(7) Stretnutie holandských orgánov s Komisiou sa uskutočnilo 24. septembra 2004. Stretnutie s *De Telegraaf* sa konalo 27. októbra 2004. Stretnutie s *Broadcast Partners* sa uskutočnilo 5. januára 2005. Stretnutie RTL a Komisie sa konalo 27. júla 2005 a stretnutie VESTRA a Komisie 23. septembra 2005. Komisia mala ďalšie stretnutie s holandskými orgánmi 1. februára a 14. februára 2006.

(8) Okrem tohto konania o „novej pomoci“ sa financovanie verejnoprávnych vysielateľov (ďalej len „PSB“) prostredníctvom ročných štátnych platieb a stimulačného fondu (*Stifo, Stichting Stimuleringsfonds Nederlandse Culturele Omroepproducties*) ([8]) posudzuje v samostatnom konaní o „existujúcej pomoci“. V tomto rozhodnutí sa Komisia odvoláva na opatrenia, ktoré so predmetom „konania o existujúcej pomoci“, iba v miere nevyhnutnej na poskytnutie celkového obrazu financovania verejnoprávneho vysielania. Nebude sa však zaoberať otázkou zlučiteľnosti pravidelných ročných platieb a platieb zo stimulačného fondu s pravidlami štátnej pomoci.

(9) Toto rozhodnutie sa tiež obmedzí na hodnotenie financovania hlavných činností PSB (takzvaných hlavných úloh), a preto sa nebude nevzťahovať na vedľajšie činnosti, ako sú nové mediálne služby, poskytovanie SMS a i-mode. Toto rozhodnutie sa nebude zaoberať ani investíciou NOS do sieťového operátora Nozema, ktorá sa podľa podnetov nemusela uskutočniť za trhových podmienok. Tieto otázky sa budú riešiť samostatne.

(10) Napokon, rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho prešetrovania sa vzťahuje na postup od roku 1992. Zdá sa však, že prvé *ad hoc* platby sa uskutočnili až v roku 1994. Okrem toho sú teraz k dispozícii údaje do roku 2005 a tie by sa mali vziať do úvahy. Obdobie, na ktoré sa rozhodnutie vzťahuje, by malo byť preto od roku 1994 – kedy sa uskutočnila prvá *ad hoc* platba – po rok 2005 – ktorý je posledným rokom, za ktorý sú dostupné konečné údaje. Malo by sa poznamenať, že holandské orgány vyzvali Komisiu, aby vzala do úvahy aj rok 2006. Údaje za rok 2006 sú však iba predbežné, a preto ich nie je možné zohľadniť.

2 PODROBNÝ OPIS SYSTÉMU VEREJNOPRÁVNEHO VYSIELANIA

(11) V tejto kapitole sa najprv v oddiele 2.1 opíšu subjekty pôsobiace v sektore (verejnoprávneho) vysielania, potom v oddiele 2.2 rôzne prvky systému financovania holandského sektora vysielania vo všeobecnosti. V tomto ohľade sa uvedú právne ustanovenia, na základe ktorých sa vysielatelia poverujú poslaním verejnoprávnej služby, objasní sa, aké rôzne mechanizmy financovania existujú (ročné platby a *ad hoc* platby) a napokon sa uvedie vysvetlenie, aké rezervy si verejnoprávni vysielatelia vytvorili a ako ich používajú na splnenie ich verejnoprávnej úlohy. Následne sa analyzujú komerčné činnosti, ako ich vykonávajú holandskí verejnoprávni vysielatelia (oddiel 2.5). V oddiele 2.6 sa objasňuje, ako NOS získava práva na prenos futbalových zápasov a v oddiele 2.7 sa rozoberá vzťah medzi médiami a káblovými operátormi. Napokon, v oddiele 2.8 sa uvádzajú opatrenia, ktoré sú predmetom tohto konania.

([6]) Pozri poznámku 1.

([7]) Association of Commercial Television in Europe (ACT) listom z 15. apríla 2004; Arbeitsgemeinschaft der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland (ARD), telefaxom z 8. apríla 2004; Broadcast Partners, konečné znenie listom z 27. apríla 2004; CLT-UFA, RTL/HMG a Yorin (ďalej len „CLT-UFA“), listom zo 14. apríla 2004; De Telegraaf, listom z 15. apríla 2004; Groep Nederlandse Dagbladpers, listom z 21. apríla 2004; Publieke Omroep, listom z 21. apríla 2004; SBS Broadcasting BV, listom z 26. apríla 2004; Branchevereniging van Nederlandse kabelbedrijven (VECAI) listom z 8. apríla 2004; Vereniging van Commerciële Radio (VCR) listom z 13. apríla 2004.

([8]) Vec NN 32/91 schválená Komisiou v júli 1991.

2.1 Subjekty pôsobiace v sektore (verejnoprávneho) vysielania

(12) Systém verejnoprávneho vysielania tvoria rôzne organizácie, vrátane ôsmich súkromných združení (súkromní vysielatelia s členmi, ktorí sú poverení poslaním verejnoprávnej služby) a desiatich súkromných nadácií (súkromní vysielatelia s členmi, ktorí sú poverení poslaním verejnoprávnej služby) ([9]).

(13) Okrem vysielateľov do systému verejnoprávneho vysielania uvedených v ods. 12 patrí ďalší subjekt – NOS – ktorý vykonáva dvojitú úlohu. Prvou úlohou je úloha verejnoprávneho vysielateľa, zodpovedného za televízne a rozhlasové programy (pod názvom „NOS RTV“). Druhou úlohou je úloha koordinátora celého systému verejnoprávneho vysielania, ktorú vykonáva predstavenstvo NOS (takzvané „Publieke Omroep“, ďalej len „PO“). PO, ktorého funkcie a úlohy sú mu zverené mediálnym zákonom, podnecuje spoluprácu medzi verejnoprávnymi vysielateľmi, koordinuje tri verejnoprávne televízne kanály a dvakrát ročne predkladá mediálnemu orgánu správu o činnosti verejnoprávnych vysielateľov.

(14) NOS dostáva finančné prostriedky z rozpočtu pre médiá na úlohy, ktoré vykonáva ako „PO“, ako aj na úlohy, ktoré vykonáva ako NOS RTV.

(15) Verejnoprávne televízne programy vysielajú verejnoprávni vysielatelia na troch verejnoprávnych kanáloch ([10]).

(16) Holandská produkčná vysielacia organizácia (*Nederlands Omroepbedrijf*, ďalej len „NOB“) je tiež súčasťou systému verejnoprávneho vysielania. NOB zabezpečuje záznamy, prípravu prenosov a vlastný prenos zvuku, filmov a údajov pre všetky možné distribučné kanály. NOB poskytuje tieto služby komerčným a verejnoprávnym vysielateľom. Služby poskytované verejnoprávnym vysielateľom holandská vláda považuje za verejnoprávne služby a sú verejne financované ([11]).

(17) Samostatná nadácia (*Stichting Ether Reclame,* ďalej len „STER“) je výlučne zodpovedná za predaj reklamného priestoru a vysielanie reklamy na verejnoprávnych kanáloch. STER zodpovedá za vysielací čas, ktorý má pridelený. Príjmy STER sa prevádzajú priamo štátu.

(18) Na celoštátnej úrovni pôsobia okrem verejnoprávnych vysielateľov aj komerční vysielatelia. Takýmito komerčnými vysielateľmi sú napr. RTL (RTL 4, 5 a 7 (všetky zo skupiny CLT – UFA) alebo SBS6, NET5 a Veronica (zo skupiny SBS Broadcasting) alebo Talpa (Talpa Media Holding). Ich príjmy pochádzajú najmä z televíznej reklamy.

([9]) Členské združenia sú: KRO, AVRO, NCRV, EO, TROS, BNN, VARA a VPRO. Autonómne súkromné organizácie sú: NPS, Teleac/NOT, RVU, VKZ, RKK, HOS, NMO, OHM, NIK, BOS.

([10]) Ide o „Nederland 1, 2 a 3“.

([11]) Pozri článok 90 mediálneho zákona.

2.2 Rámec, ktorým sa riadi verejnoprávne vysielanie

(19) Sektor vysielania sa v súčasnosti riadi mediálnym zákonom (MZ) a mediálnou vyhláškou (MD). Verejnoprávnym vysielateľom zákon umožňuje vykonávať štyri kategórie činností, ktoré sú v súčasnom MZ definované ako „hlavná úloha“, „vedľajšie úlohy“, „vedľajšie činnosti“ a „súvisiace činnosti“. Verejnoprávne médiá sú oprávnené na financovanie „hlavnej úlohy“ a „vedľajších úloh“ štátom.

2.2.1 *Právne definície*

Hlavné úlohy

(20) V článku 13c) ods. 1 MZ sa „hlavná úloha“ verejnoprávneho vysielania opisuje takto:

a) zabezpečovať pluralistickú a vysokokvalitnú ponuku programov pre všeobecné vysielanie v oblastiach informácií, kultúry, vzdelávania a zábavy na vnútroštátnej, regionálnej a miestnej úrovni a ich vysielanie alebo prenos na otvorených kanáloch,

b) v tomto smere vykonávať všetky nevyhnutné činnosti týkajúce sa ponuky programov a vysielania,

c) vysielať programy určené pre krajiny a oblasti mimo Holandska a pre holandských občanov v zahraničí.

(21) Článkom 13c ods. 2 MZ sa ustanovujú všeobecné požiadavky na programy, ktoré majú vysielať verejnoprávni vysielatelia. Programy musia *„podávať obraz spoločnosti vyváženým spôsobom a vyjadrovať záujmy a názory obyvateľstva na spoločnosť, kultúru a filozofiu a*

a) *programy musia byť prístupné pre celú populáciu v príslušných oblastiach,*

b) *prispievajú k pluralizmu a kultúrnej rozmanitosti v Holandsku (…)“.*

(22) Okrem toho, celkový čas, ktorý by sa mal vyčleniť na rôzne kategórie programov, ako sú kultúra, vzdelávanie a zábava, je regulovaný stanovenými percentuálnymi podielmi ([12]).

(23) Článok 16 MZ stanovuje, že niektoré úlohy má vykonávať NOS RTV a tieto úlohy podrobne rozpisuje. To sa vzťahuje aj na poskytovanie športových prenosov vrátane, ale nielen, súťažných a pohárových zápasov a medzinárodných podujatí. Percentuálny podiel celkového vysielacieho času, ktorý by mal byť venovaný takýmto športovým podujatiam, nie je zákonom stanovený. V praxi sa NOS RTV snaží venovať 9 – 11 % celkového vysielacieho času športovým programom ([13]).

([12]) Pozri články 50 a 54 MZ.

([13]) Pozri strategický plán NOS na roky 2000 – 2010.

(24) Vysielacie združenia majú nárok na vysielací čas na poskytovanie vnútroštátnych televíznych programov a majú právo dostať od štátu finančné prostriedky na vykonávanie tejto úlohy (článok 31 ods. 4 MZ).

Vedľajšie úlohy

(25) V súlade s článkom 13c ods. 3 MZ, ktorý bol doplnený v roku 2000, systém verejnoprávneho vysielania „môže plniť svoju úlohu, ako je uvedená v prvom odseku, aj ponukou a distribúciou programových materiálov inými prostriedkami, ako sú prostriedky uvedené v ods. 1 písm. a)". Inými slovami, verejnoprávni vysielatelia môžu vysielať obsah verejnoprávnej služby, uvedený v ods. 20 ako hlavná úloha, na iných mediálnych platformách (ako je napr. internet).

(26) Tieto takzvané „vedľajšie úlohy" musia spĺňať množstvo podmienok. Nesmú napríklad slúžiť na vytvorenie zisku pre tretie strany (článok 55 MZ). Príkladmi týchto vedľajších úloh sú udržiavanie internetovej stránky alebo tematického kanálu.

(27) Malo by sa tiež uviesť, že vykonávanie „hlavnej" aj „vedľajších" úloh prináša verejnoprávnym vysielateľom príjmy, ktoré sa majú použiť na účely verejnoprávnej služby ([14]).

Vedľajšie činnosti a súvisiace činnosti

(28) Holandskí verejnoprávni vysielatelia môžu vykonávať aj činnosti, ktoré sú definované ako vedľajšie a súvisiace činnosti. Vedľajšie činnosti ([15]) musia spĺňať množstvo štatutárnych podmienok. Príkladom vedľajších činností je predaj programových sprievodcov, sponzoring, predaj programových práv a materiálov súvisiacich s programom, prenájom kancelárskych priestorov a organizácia prevádzacích šou.

(29) Ostatné činnosti sú takzvané „súvisiace činnosti". Súvisiace činnosti sú činnosti, ktoré vysielacie združenia vykonávajú pre svojich členov. Medzi ne patrí vydávanie časopisov a organizácia a predaj cestovných zájazdov.

2.2.2 ***Poverenie a dohľad***

(30) Nezávislý mediálny orgán (*Commissariaat voor de Media*) má za úlohu zabezpečovať súlad s programovými a finančnými požiadavkami MZ a implementačnými právnymi predpismi (článok 9 MZ).

(31) Mediálny orgán má zákonnú úlohu, stanovenú v článku 134 MZ, zabezpečovať, aby si verejnoprávni vysielatelia plnili svoje povinnosti, vrátane kvóty stanovenej pre rôzny druhy programov. Mediálna komisia môže uložiť pokuty, ak sa povinnosti nedodržiavajú. Mediálny orgán okrem toho kontroluje, či vysielatelia dodržiavajú zákonné obmedzenia týkajúce sa sponzoringu a reklamy.

(32) Orgán každý rok na základe predložených účtovných správ kontroluje, či sú účty verejnoprávnych vysielateľov v súlade s požiadavkami MZ, mediálnej vyhlášky a finančnej príručky. Ak sú požiadavky splnené, úrad stanoví (rozpočtové) sumy pre pravidelné zabezpečovanie programov (článok 100 a 101 MZ).

2.3 **Zdroje financovania verejnoprávnych vysielateľov**

(33) Hlavnými finančnými zdrojmi PSB sú ročné platby, ktoré dostávajú od štátu. PSB si môžu s cieľom vyrovnať sa s rozpočtovými výkyvmi udržiavať určité rezervy. PSB okrem toho od roku 1994 dostávalo *ad hoc* platby.

(34) Keďže posúdenie zlučiteľnosti *ad hoc* financovania nemožno vykonať bez zohľadnenia ostatných zdrojov verejného financovania, v nasledujúcom texte sa rozoberú tak ročné, ako aj *ad hoc* platby (aj keď ročné platby a platby Stifo nie sú predmetom tohto rozhodnutia a budú sa posudzovať samostatne v kontexte prešetrovania „existujúcej pomoci" č. E-5/2005).

2.3.1 ***Ročné platby***

(35) Holandskí verejnoprávni vysielatelia dostávajú ročné finančné príspevky zo štátneho rozpočtu pre médiá. V období rokov 1994 – 2005 tieto platby dosiahli približne 7,1 mld. EUR. Z tejto sumy sa približne 819,6 mil. EUR previedlo pre PO na jeho riadiacu a kontrolnú úlohu, zostávajúcich 6,3 mld. EUR sa vyplatilo jednotlivým vysielateľom. Rozpočet pre médiá je dotovaný z rôznych zdrojov: koncesionárske poplatky (získané od daňových poplatníkov), príjmy STER-u z reklamy a úrokové príjmy všeobecného fondu pre vysielanie (*Algemene Omroepreserve,* ďalej len „AOR") ([16]). Úroveň mediálneho rozpočtu predstavuje strop pre sumu ročného financovania, ktorá by mohla dať k dispozícii verejnoprávnym vysielateľom (alebo iným mediálnym organizáciám).

2.3.2 ***Stifo***

(36) Okrem ročných platieb verejnoprávne médiá dostávajú platby od Stifo (stimulačný fond pre kultúrnu tvorbu).

([14]) Sponzoring, ale aj príjmy z predaja vstupeniek, predplatného, služieb SMS atď. (Pozri finančnú príručku, verzia 2005, s. 18.)

([15]) Doplnené do mediálneho zákona zákonom z 5. júla 1997.

([16]) AOR je rezerva, ktorá je vyčlenená pre verejnoprávne vysielanie, spravuje ju mediálny orgán. AOR slúži na pokrytie schodkov spôsobených nízkymi príjmami z reklamy v rozpočtovom roku. Slúži tiež na krytie v prípade likvidácie verejnoprávneho vysielateľa, ktorý nemá žiadne vlastné rezervy a slúži ako bežný účet medzi ministrom a mediálnym orgánom. Napokon, AOR celkovo pokrýva mimoriadne náklady vzniknuté v dôsledku nárastu cien. Ročné platby zohľadňujú nárast cien iba dva roky po náraste. AOR vyrovnáva výkyvy v tomto období.

Finančné prostriedky poskytnuté zo Stifo sa označujú ako opatrenie štátnej pomoci, Komisia však opatrenie schválila (NN 32/91). Opatrenie pomoci Stifo sa tak považuje za existujúcu štátnu pomoc. Platby Stifo jednotlivým verejnoprávnym vysielateľom (PO platby zo Stifo nedostáva) dosiahli v danom období 155 mil. EUR.

2.3.3 ***Ad hoc platby***

(37) Okrem prevodov uvedených v ods. 34 a 35 – ktoré sú považované za pravidelné zdroje financovania PSB, verejnoprávni vysielatelia dostali viaceré platby na *ad hoc* základe. Tieto platby sa vysielateľom previedli buď priamo alebo cez osobitné fondy a rezervy.

2.3.3.1 *Platby z vyrovnávacích fondov*

(38) Vyrovnávacie fondy sú vyčlenenou časťou mediálneho rozpočtu. V období rokov 1996 – 1998 sa NOS RTV previedla z vyrovnávacích fondov suma vo výške […] (*) mil. EUR. Vyrovnávacie fondy sa zaviedli v roku 1996 na spolufinancovanie zvýšenia cien programových práv. Podmienky, za ktorých sa peniaze môžu rozdeľovať, boli prijaté vzájomnou dohodou medzi štátom a verejnoprávnymi vysielateľmi. Ak verejnoprávni vysielatelia nemôžu kúpiť práva, ktorých cena príliš vzrástla, z ich bežných rozpočtov, štát vyrovná finančne, t. j. spolufinancuje rovnakou sumou, získanie týchto práv.

2.3.3.2 *Platby FOR*

(39) Minister kultúry dostal v roku 1998 možnosť (článok 106a MZ) previesť peniaze na *ad hoc* základe z AOR (všeobecná rezerva pre vysielanie spravovaná mediálnym orgánom) do fondu určeného na financovanie konkrétnych iniciatív PO. Fond s názvom „FOR“ bol vytvorený v roku 1999, kontroluje ho PO.

(40) Zásadou je, že ak AOR prevýši 90,8 mil. EUR, vytvorí sa priestor pre prevod do FOR. To však nie je automatický proces. Minister školstva, kultúry a vedy každý rok rozhodne, či je prevod možný, a ak áno, koľko možno previesť. Ak sa takýto prevod schváli, pravidlá si stanovené v protokole. Tieto protokoly boli vytvorené v roku 1999 a 2001. Rozpočet musí na základe mediálneho zákona (článok 99 ods. 2 písm. d)) obsahovať aj opis ako predstavenstvo navrhuje peniaze vynaložiť. Minister na základe tohto návrhu môže potom dať peniaze z FOR k dispozícii PO, ktoré možno použiť na účely stanovené ministrom pri predelení peňažných prostriedkov ([17]). Hoci FOR je fond určený pre iniciatívy PO, nie je rezervou, ktorá tvorí súčasť aktív PO.

(41) Peniaze dostupné z FOR umožňujú PO podnecovať zvýšenie kvality, zlepšiť programovanie a investovať do verejnoprávnych vysielateľov vo všeobecnosti. Konkrétnejšie, cieľom FOR je:

— vyrovnať nižší príjem STER z reklamy,

— zvýšiť rozmanitosť a kvalitu programov, ak predstavuje mimoriadne počiatočné náklady a

— financovať investície, ktoré podporia holandské verejnoprávne vysielanie ako celok.

(42) Systém verejnoprávneho vysielania do roku 2005 dostal z FOR 191,2 mil. EUR, z ktorých 157,4 mil. EUR bolo prevedených jednotlivým verejnoprávnym vysielateľom a 33,8 mil. EUR pre PO.

2.3.3.3 *Platby CoBo*

(43) Koprodukčný fond (*Coproductiefonds Binnenlandse Omroep*: ďalej len „CoBo“) bol vytvorený s cieľom financovať koprodukcie medzi holandskými verejnoprávnymi vysielateľmi a ostatnými producentmi programov. Jeho príjem pochádza z príjmov vytvorených z platieb za autorské práva, ktoré platia belgickí a nemeckí káblovi operátori za distribúciu troch holandských kanálov v Belgicku a Nemecku. Fond zriadili verejnoprávni vysielatelia a spravuje sa prostredníctvom nadácie. Predstavenstvo fondu sa skladá z manažérov verejnoprávnych vysielateľov.

(44) Holandské orgány v roku 1994 rozhodli previesť platby na dva podfondy spravované CoBo, a to „Film Fond“, ktorý financuje koprodukcie filmov a dokumentárnych filmov a *projekt* „Telefilm“, ktorého cieľom je podnietiť produkciu televíznych filmov vysokej kvality.

(45) Jednotliví verejnoprávni vysielatelia dostali z fondu CoBo verejné finančné prostriedky vo výške 31,7 mil. EUR v období rokov 1994 až 2005 (platby PO z CoBo nedostal).

2.4 **Rezervy jednotlivých vysielateľov**

(46) Každý verejnoprávny vysielateľ si udržuje určité rezervy, zvyčajne ide o programovú rezervu a rezervu združenia alebo nadácie, v závislosti od toho, či je verejnoprávny vysielateľ nadáciou, alebo združením.

(*) Údaj musí zostať utajený.

([17]) List z 24. februára 2006, s. 3 – 4.

2.4.1 ***Programové rezervy***

(47) Jednotliví verejnoprávni vysielatelia môžu navýšiť svoje rezervy, ak celkové príjmy presiahnu celkové náklady. Tieto programové rezervy možno použiť na krytie programových nákladov v budúcich rokoch.

(48) Podľa holandských orgánov sa hodnota vyprodukovaných, ale ešte neodvysielaných programov pridala k programovým rezervám ([18]). Programové rezervy preto odrážajú aj hodnotu už produkovaných programov. V roku 2005 celkové programové rezervy jednotlivých verejnoprávnych vysielateľov dosiahli výšku 78,6 mil. EUR.

(49) PO aj v roku 2005 rozhodol, že časť programových rezerv by sa mala previesť samotnému PO, vysielatelia si však mohli ponechať rezervy do výšky 5 – 10 % ich ročného rozpočtu. Verejnoprávni vysielatelia previedli PO sumu vo výške 42,457 mil. EUR.

2.4.2 ***Rezervy združenia***

(50) Združenia verejnoprávnych vysielateľov vznikli ako súkromné právnické osoby. V priebehu rokov si vybudovali vlastné rezervy združenia z príspevkov a darov ich členov. Rezervy združenia tak majú pôvod v súkromných zdrojoch. V roku 1993 holandská vláda rozhodla „zmraziť" rezervy združení. Odvtedy sa zisky pochádzajúce z činností združenia a iných neverejnoprávnych činností museli v zásade ([19]) používať na činnosti verejnoprávnej služby, viac sa už nemohli prevádzať do rezerv združení. Verejnoprávni vysielatelia v Holandsku mali v roku 2005 celkové rezervy združení vo výške približne 131,1 mil. EUR.

2.4.3 ***Nadačná rezerva NOS RTV a menších vysielateľov***

(51) NOS RTV, NPS a iní menší vysielatelia, ktorí nemajú členov (článok 39f MZ), majú „nadačnú" rezervu („*stichtingsreserve*"). Celková úroveň nadačných rezerv bola v roku 2005 42,2 mil. EUR ([20]).

2.5 Reklamná činnosť na verejnoprávnych kanáloch

(52) Ako sa už uviedlo, STER zodpovedá za predaj reklamy na verejnoprávnych kanáloch.

(53) Medzi ostatné hlavné spoločnosti, ktoré predávajú televíznu reklamu na holandskom trhu, patria IP a SBS. IP predáva reklamu v mene komerčných médií RTL4, RTL5 a Yorin. SBS predáva reklamu pre svojich komerčných vysielateľov SBS6, Net 5 a Veronica. Okrem IP a SBS existuje iba málo iných komerčných vysielateľov, ktorí zabezpečujú predaj reklamy ([21]). Sadzby, ktoré účtuje STER, sú vypočítané na základe odhadov reklamných agentúr, sadzby konkurentov na základe vývoja cien.

(54) Tabuľka 1 znázorňuje vývoj podielu sledovanosti verejnoprávnych vysielateľov, pre ktoré STER riadi predaj reklamy. Podiel sledovanosti (diváci starší ako 13 rokov) v posledných rokoch klesol z 38,8 % v roku 1997 na 35,4 % v roku 2005. V kategórii 20 – 49-ročných je podiel divákov dokonca ešte nižší, t. j. 27,2 %.

Tabuľka 1

Podiel sledovanosti v kategórii 13 a viacročných a v kategórii 20 – 49-ročných (18.00 h – 24.00 h), 1997 – 2005

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
13+	38,8	39,9	37,8	39,8	38,8	37,9	36,8	38,9	35,4
20 – 49	34,6	35,8	31,6	33,3	33,0	32,5	30,1	31,8	27,2

Zdroj: List holandských orgánov z 24.2.2006.

([18]) List z 27. januára, telefonický rozhovor z 3. februára 2005 a odpoveď na dodatočnú žiadosť z 25. júla 2005.

([19]) Z toho pravidla sa urobilo iba niekoľko výnimiek. Urobilo sa niekoľko prevodov do rezerv združení v prípadoch, keď sa rezervy združení predtým použili na financovanie činností verejnoprávnej služby. Pozri aj ods. 142 a nasledovné.

([20]) Rezervy nadácií sú 2,288 mil. EUR (NSP), 0,832 mil. EUR (NOS) a 39,119 mil. EUR (PO).

([21]) Ako napríklad Talpa, Nickelodeon, Jetix, TMF a MTV.

(55) Od roku 1994 hrubé (na základe cenníkových cien) a čisté (po zohľadnení poskytnutých zliav) príjmy komerčných vysielateľov na reklamnom trhu prevýšili príjmy verejnoprávnych vysielateľov.

Tabuľka 2

Hrubé príjmy z televíznej reklamy 1994 – 2005 (sumy x 1 mil. EUR)

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
STER	327	298	225	234	257	290	348	343	383	489	581	471
Komerční vysielatelia	360	438	532	629	715	887	1 028	1 084	1 310	1 623	2 034	2 327
Spolu	687	736	757	863	972	1 177	1 376	1 426	1 693	2 112	2 615	2 798

Zdroj: List holandských orgánov z 24.2.2006

.

Tabuľka 3

Čisté príjmy z televíznej reklamy, 1994 – 2005 (sumy x 1 mil. EUR)

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
STER	223	202	153	150	176	187	218	197	197	197	197	169
Komerční vysielatelia	239	281	324	378	405	448	508	484	520	537	549	599
Spolu	462	483	477	528	581	635	726	683	717	733	746	768

Zdroj: List holandských orgánov z 24.2.2006

.

(56) Ako možno usúdiť z tabuliek, existuje rozdiel medzi hrubými príjmami z televíznej reklamy a čistými príjmami bez zliav. Podľa holandských orgánov sú v porovnaní s komerčnými vysielateľmi vyššie nielen uverejnené sadzby verejnoprávnych vysielateľov, ale aj zľavy, ktoré poskytujú, sú nižšie. ([22])

2.6 Získanie práv na vysielanie futbalových zápasov pre NOS RTV

(57) NOS RTV získal počas obdobia prešetrovania vysielacie práva na viaceré dôležité futbalové podujatia ([23]). Komerčný vysielateľ Canal+ (platená TV) získal práva na živé prenosy zápasov holandskej prvej ligy. NOS RTV čiastočne pridelila Canal+ aj práva na vysielanie zápasov Ligy majstrov. Komerčná spoločnosť SBS dostala vysielacie práva na dva národné futbalové poháre. Tiež získala práva na zápasy holandskej prvej divízie a kvalifikačné zápasy holandského mužstva na majstrovstvá Európy 2004. Vysielacie práva na rôzne zahraničné futbalové súťaže vlastní CLT – UFA, najväčšia mediálna skupina v Európe (materská spoločnosť napr. RTL).

([22]) Pozri list z 23. februára.

([23]) Medzi tieto okrem iného patria záverečné kolo majstrovstiev sveta vo futbale 2002, Liga majstrov 2002/2003, právo na vysielanie zhrnutí/najzaujímavejších momentov holandskej prvej ligy 2003/2004, Majstrovstvá Európy 2004, väčšina zápasov európskeho pohára, ktoré hrajú holandské kluby a Majstrovstvá sveta vo futbale 2006. Niektoré z týchto podujatí sú uvedené na zozname podujatí v mediálnej vyhláške podľa smernice 97/36 (Ú. v. ES L 307, 30.7.1997, s. 60).

2.7 Vzťah medzi vysielateľmi a káblovými operátormi

(58) Tradičný káblový prenos sa na účely autorského práva v holandskom právnom systéme považuje za samostatné dielo. V zásade sa požaduje povolenie všetkých držiteľov autorských práv. Držiteľ autorských práv môže požadovať, aby káblový operátor za dielo zaplatil. Od roku 1985 existuje dohoda medzi VECAI (zastupujúca káblových operátorov) a NOS RTV (zastupujúca verejnoprávnych vysielateľov), na základe ktorej káblovi operátori nemusia verejnoprávnym vysielateľom (držitelia autorských práv) platiť, keď sa ich programy vysielajú cez káblovú sieť ([24]). Táto dohoda sa urobila na žiadosť holandskej vlády na základe toho, že obyvatelia už prispeli na verejnoprávne vysielanie koncesionárskymi poplatkami. Zobralo sa do úvahy, že by nebolo vhodné, aby káblový operátori platili za autorské práva, čo by mohlo viesť k vyššiemu pred-

([24]) List holandských orgánov z 18.9.2002.

platnému. Ani komerční vysielatelia nepožadovali, aby káblovi operátori platili za autorské práva. Uvedená skutočnosť však nesúvisí s uvedenou dohodou s verejnoprávnymi vysielateľmi.

(59) Malo by sa poznamenať, že káblovi operátori sú zo zákona povinní vysielať všetky rozhlasové a televízne programy verejnoprávnych vysielateľov (povinnosť „povinného šírenia“) a vysielateľom nemôžu účtovať náklady za prenos.

2.8 Opatrenia, ktoré sú predmetom tohto rozhodnutia

(60) Ako sa uvádza v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho prešetrovania ([25]), tieto opatrenia sú predmetom tohto rozhodnutia:

(1) Platby, ako sú uvedené v článku 106a a 170c mediálneho zákona, vysielateľom, ktoré Komisia klasifikuje ako *ad hoc* platby.

(a) Platby verejným médiám sa realizujú buď z vyrovnávacieho fondu z AOR, cez FOR. Tieto platby sa realizovali v období rokov 1994 – 2005 v celkovej výške [...] mil. EUR. Ako sa uviedlo, túto čiastku možno rozdeliť na platby vykonané z takzvaného vyrovnávacieho fondu ([…] mil. EUR) a platby z AOR do FOR a následne z FOR verejnoprávnym vysielateľom (191,2 mil. EUR).

(b) Platby z koprodukčného fondu (CoBo). CoBo pozostáva z dvoch osobitných podfondov, *Film Fund* a *Telefilm project*. Štát v rokoch 1994 – 2005 poskytol verejnoprávnym vysielateľom prostredníctvom fondov CoBo 31,7 mil. EUR.

(2) Zaručený prístup k káblovej sieti alebo takzvanému „povinnému šíreniu“ (ako je uvedené v článku 82i mediálneho zákona)

(3) Bezplatné poskytovanie technického vybavenia NOB (ako je uvedené v článku 89 a 90 mediálneho zákona).

II. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA A TVRDENIA STRÁN

3 ZHRNUTIE DÔVODOV NA ZAČATIE KONANIA

(61) Komisia po počiatočnom prešetrovaní došla k záveru, že niektoré opatrenia, s možnou výnimkou povinnosti „povinného šírenia“, predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES. Komisia okrem toho vyjadrila pochybnosti o zlučiteľnosti takejto štátnej pomoci na základe článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES.

(62) Komisia spochybnila, pokiaľ ide o vyváženosť financovania, že sa vykonalo náklady a príjmy prideľovali podľa jasne stanovených účtovných zásad pre náklady. Komisia pochybovala o tom, či sa príjmy z neverejnoprávnej služby plne zohľadnili pri výpočte potreby štátneho financovania alebo nie, čím sa riskuje, že financovanie je vyššie ako čisté náklady verejnoprávnej služby.

(63) Komisia sa navyše domnievala, že úroveň finančných prostriedkov vo FOR a programových rezerv naznačuje nadmernú štrukturálnu kompenzáciu. Komisia uviedla, že celkové *ad hoc* platby, suma vo výške 110 mil. EUR (na základe údajov z roku 2001), sa nevyužili.

(64) Komisia okrem toho vyjadrila zámer prešetriť, či hospodárska súťaž na komerčných trhoch nebola príliš narušená. Komisia zdôraznila, že k takémuto narušeniu hospodárskej súťaže by sa mohlo prísť na trhoch pre reklamu, práva duševného vlastníctva na káblový prenos a vysielacích práv na futbalové zápasy.

(65) Napokon, NOB nemôže spoplatňovať verejnoprávnych vysielateľov za poskytovanie služieb, na túto úlohu však dostáva platby priamo od štátu. Komisia uviedla, že bezplatné poskytovanie technického vybavenia by mohlo predstavovať pomoc verejnoprávnym vysielateľom.

4 PRIPOMIENKY ZAINTERESOVANÝCH STRÁN

(66) Poskytnuté boli tieto pripomienky týkajúce sa tohto rozhodnutia.

(67) Holandskí verejnoprávni vysielatelia tvrdili, že príslušné opatrenia by sa mali považovať za existujúcu pomoc, keďže tvoria súčasť celkového systému financovania verejnoprávneho vysielania. Okrem toho poznamenali, že Komisia by mala hodnotiť financovanie verejnoprávneho vysielania iba na základe Amsterdamského protokolu a nemala by uplatňovať kritériá rozsudku vo veci *Altmark* ([26]) alebo článku 87 ods. 1 alebo článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES.

(68) CLT – UFA uviedla, že do roku 2002 sa účty systému verejnoprávneho vysielania nemohli overovať a schvaľovať nezávislým účtovníkom.

(69) Verejnoprávni vysielatelia vzniesli pripomienky, že neexistuje nadmerná kompenzácia vo výške 110 mil. EUR, ako uviedla Komisia. Verejnoprávni vysielatelia a vláda predovšetkým používajú rozdielne účtovné systémy. Vláda používa účtovníctvo založené na hotovostných príjmoch a verejnoprávni vysielatelia pracujú na základe príjmov a výdavkov, ktoré sa účtujú v momente transakcie. To spôsobuje nesúlad. Príjmy FOR sú podľa verejnoprávnych vysielateľov navyše vyčlenené na konkrétne budúce ciele.

([25]) Pozri poznámku 1.

([26]) Vec C-280/00, *Altmark Trans* [2003] ECR I-7747.

Okrem toho uviedli, že nadmerné financovanie nemôže viesť k narušeniam na iných trhoch, keďže toto financovanie sa môže použiť len na činnosti verejnoprávnej služby.

(70) ACT uviedlo, že STER sa správa v rozpore s podmienkami hospodárskej súťaže v tom zmysle, že podhodnocuje ceny na reklamnom trhu. Tvrdí, že keďže celkový ročný reklamný čas verejnoprávnych vysielateľov je obmedzenejší ako čas komerčných vysielateľov, STER by mal účtovať vyššie ceny ako komerční operátori.

(71) SBS Brodcasting potvrdila, že ceny na holandskom trhu televíznej reklamy sú stanovené pre kategóriu GRP (Gross rating point, ukazovateľ tlaku médií) 20 – 49 ročných. Keďže však verejnoprávni vysielatelia priťahujú viac divákov ako komerční vysielatelia mimo tejto skupiny divákov, zadávatelia reklamy by boli ochotní zaplatiť príplatok v prípade GRP 20 – 49. Porovnanie GPR 20 – 49 by preto neodrážalo hospodársku realitu produktu. SBS okrem toho poznamenala, že pre kategóriu GPR 13+ verejnoprávni vysielatelia stanovujú nižšie ceny ako komerční vysielatelia. S cieľom podložiť svoje pripomienky SBS predložila prehľady priemerných hrubých cien GPR 13+ pre rôzne kanály počas hlavného vysielacieho času v období rokov 1995 – 2004 a za jednotlivé mesiace roku 2003 a 2004, ktoré ukazujú, že ceny verejnoprávnych vysielateľov sú nižšie ako ceny väčšiny komerčných operátorov.

(72) Podľa CLT – UFA zaplatila NOS RTV za futbalové práva neprimerane vysokú cenu. Ceny by boli omnoho vyššie ako trhové ceny. CLT – UFA predložila výpočtové modely ([27]) s cieľom prezentovať ako stanovili ceny futbalových práv, na základe ktorých CLT – UFA skonštatovala, že cena ponúknutá NOS RTV za práva na vysielanie zápasov Ligy majstrov 2002 bola podstatne vyššia ako cena, ktorú ponúkla CLT – UFA. ACT a CLT – UFA sa okrem toho domnievali, že Komisia by nemala dospieť k záveru, že neexistujú dostatočné dôkazy o nadmernom platení za futbalové práva na základe jedného prípadu, kedy komerčný operátor mohol ponúknuť vyššiu cenu.

(73) VECAI (združenie káblových operátorov) vznieslo dve pripomienky. Predovšetkým sa domnieva, že kábloví operátori, ktorí podliehajú povinnosti „povinného odvysielania“, by mali byť mať možnosť žiadať, aby im príslušní vysielatelia platili. V dôsledku povinnosti povinného odvysielania verejnoprávni vysielatelia neplatili poplatok za prenos signálu v káblových sieťach.

(74) Po druhé, VECAI tvrdila, že kábloví operátori v súčasnosti platia poplatok organizáciám, ktoré spravujú práva v mene NOS RTV, NOS RTV a holandská vláda ho však považujú za správny poplatok. Podľa VECAI ide o skrytý poplatok za práva duševného vlastníctva.

([27]) Tento model výpočtu pri výpočte možného príjmu, ktorý možno získať z práv na vysielanie športových prenosov, zvažuje množstvo faktorov: očakávaný nárast výdavkov na celom televíznom trhu a predpoklad možného príjmu z reklamy na základe stretnutí so zadávateľmi reklamy, vplyv vysielania športového podujatia na trhový podiel komerčného vysielateľa (zváženie strategického postavenia), počet holandských klubov (v prípade medzinárodných podujatí, ako je Liga majstrov).

5 **PRIPOMIENKY HOLANDSKÝCH ORGÁNOV** ([28])

(75) Holandské orgány uvádzajú, že predpoklad Komisie, že príslušné opatrenia nie sú súčasťou pravidelného, ročného financovania verejnoprávnych vysielateľov v rámci štátneho financovania, je mylný. Financovanie, ktoré je predmetom prešetrovania, má pôvod v pravidelnom mechanizme financovania a bolo neoddeliteľnou súčasťou rozpočtového plánovania, ktorým sa zaviedli platby pre verejnoprávnych vysielateľov. Podľa orgánov sú FOR, vyrovnávacie fondy, CoBo a platby pre NOB súčasťou pravidelného, ročného mechanizmu financovania.

(76) Holandské orgány napokon upozornili Komisiu na to, že pri hodnotení by sa mali vziať do úvahy konkrétne súvislosti, za ktorých verejnoprávni vysielatelia pôsobia. Orgány požiadali Komisiu, aby vzala do úvahy uplatňovanie Amsterdamského protokolu. Predmet tohto konania by sa mal v prípade potreby označiť za zlučiteľnú pomoc v zmysle článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES, ako aj v kontexte zásad stanovených v Amsterdamskom protokole.

(77) Suma, ktorú Komisia predbežne označila za možnú nadmernú kompenzáciu, je chybná. Táto suma sa odvodila z zdrojov financovania, ktoré boli nesprávne označené za rezervy. Keďže použitie týchto prostriedkov je vopred stanovené a podlieha kontrole, nemôže ísť o nadmernú kompenzáciu. Orgány okrem toho tvrdia, že v prípade, že sa príslušné opatrenia majú označiť za štátnu pomoc, pomoc by sa mala považovať za existujúcu štátnu pomoc v zmysle článku 88 Zmluvy o ES.

(78) Holandské orgány zdôraznili, že účty jednotlivých združení verejnoprávnych vysielateľov, už podliehajú schváleniu nezávislého účtovníka.

(79) Holandské orgány sa domnievajú, že športové prenosy obľúbených a menej obľúbených športov spadá do definície hlavnej úlohy verejnoprávneho vysielania. Holandské orgány predpokladajú, že pri stanovení ponuky za prenosové práva, verejnoprávni vysielatelia nezaplatili viac, ako bolo nevyhnutné na zabezpečenie získania dôležitých práv vzhľadom na ich úlohu verejnoprávnej služby a celkové programovanie.

(80) Orgány zdôrazňujú, že verejnoprávne poslanie NOB je neoddeliteľnou súčasťou systému verejnoprávnej služby. Skutočnosť, že NOB nespoplatňuje verejnoprávnych vysielateľov za poskytované služby, neznamená, že sa verejnoprávnym vysielateľom poskytuje pomoc.

([28]) Zhrnutie odpovede holandských orgánov na rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho prešetrovania z 30. apríla 2004.

(81) Holandské orgány uvádzajú, že vzhľadom na to, že komerční operátori nežiadajú, aby kábloví operátori platili za autorské práva, mohlo by sa povedať, že sa NOS RTV na tomto osobitom trhu správa ako normálny trhový operátor.

III. HODNOTENIE OPATRENÍ NA ZÁKLADE PRAVIDIEL ŠTÁTNEJ POMOCI

6 EXISTENCIA POMOCI V ZMYSLE ČLÁNKU 87 ODS. 1 ZMLUVY O ES

(82) Článkom 87 ods. 1 zmluvy sa ustanovujú tieto podmienky existencie štátnej pomoci. Po prvé, musí existovať zásah štátu alebo prostredníctvom štátnych prostriedkov. Po druhé, musí príjemcovi poskytnúť výhodu. Po tretie, musí narúšať hospodársku súťaž alebo ju ohrozovať narušením. Po štvrté, zásah musí byť schopný ovplyvniť obchodovanie medzi členskými štátmi.

6.1 Prítomnosť štátnych prostriedkov

6.1.1 *Ad hoc platby*

(83) Platby, ako sú uvedené v článku 106a a 170c mediálneho zákona, a ktoré Komisia klasifikuje ako *ad hoc* platby, možno rozdeliť na platby takzvaných vyrovnávacích fondov, platby FOR a platby CoBo.

Platby vyrovnávacieho fondu

(84) Pokiaľ ide o vyrovnávacie fondy, peniaze sa najprv vyčlenia v rámci AOR – ide o fond, ktorého zdroje vlastní štát a spravuje ho mediálny orgán – za účelom vyrovnania niektorých druhov výdavkov verejnoprávnych vysielateľov, ktoré sú vyššie ako sa predpokladalo. V druhej etape sa štátne prostriedky vyčlenené vyrovnávacími fondmi z AOR prevedú NOS RTV.

Platby FOR

(85) Platby z fondu FOR sa považujú za štátne zdroje. Hoci FOR je fond spravovaný a riadený „PO“, je dotovaný z AOR, ktorý je súčasťou rozpočtu pre médiá.

(86) Okrem toho, ako sa uvádza v ods. 2.3.3.2, PO rozdeľuje peniaze na základe dohôd o používaní peňažných prostriedkov FOR, ktoré sú vypracované vopred. Hoci PO navrhuje, ako by sa peniaze mali použiť, minister školstva, vedy a kultúry „návrh príma“ a stanovuje, na aké účely sa peniaze môžu použiť. PO môže rozhodnúť iba o vynaložení prostriedkov po tom, ako minister stanovil kritériá pre rozdelenie peňazí. PO musí mať na zreteli pravidlá stanovené ministrom. Preto sa možno domnievať, že prevod štátnych prostriedkov sa uskutoční, keď sa zrealizujú platby z FOR jednotlivým vysielateľom. Ide o prevod štátnych prostriedkov, ktorý je navyše pripísateľný štátu ([29]).

(87) Verejnoprávni vysielatelia dostali v období prešetrovania z FOR sumu vo výške 191,2 mil. EUR z FIR a z vyrovnávacích fondov sumu vo výške […] mil. EUR.

Platby CoBo

(88) Platby fondu CoBo sa považujú za štátne prostriedky. Ako sa uvádza v ods. 43 – 44, fond CoBo je dotovaný priamymi príspevkami z rozpočtu pre médiá a príjmami z platieb za autorské práva, ktoré platia belgickí a nemeckí kábloví operátori za šírenie troch holandských kanálov v Belgicku a Nemecku. Komisia je toho názoru, že nielen priame príspevky z rozpočtu pre médiá, ale aj platby za autorské práva možno považovať za štátne zdroje. V skutočnosti by sa platby za autorské práva mali používať na financovanie nákladov vysielateľov na verejnoprávnu službu. Uložením týchto platieb do fondu CoBo sa úmerne zvýšila potreba verejného financovania. Platby za autorské práva preto zodpovedajú ušlým zdrojom štátu.

(89) Hoci fond CoBo vlastní a riadi nadácia (predstavenstvo, ktorej riadia verejnoprávni vysielatelia), prostriedky z fondu CoBo sa môžu poskytnúť verejnoprávnym vysielateľom iba za podmienok stanovených štátom.

(90) Verejnoprávni vysielatelia dostali v období prešetrovania z fondu CoBo sumu vo výške 31,7 mil. EUR. Táto suma predstavuje prevod štátnych zdrojov jednotlivým vysielateľom.

6.1.2 *Bezplatný prístup ku káblovej sieti*

(91) Povinnosť „povinného odvysielania“ uložená káblovým operátorom nezahrňuje prevod štátnych prostriedkov, a ani ušlé príjmy káblových operátorov nemožno považovať za prevod štátnych prostriedkov ([30]). Komisia nemala žiadne indície, ktoré by svedčili o opaku. Je možné potvrdiť predbežný názor, že opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

6.1.3 *Bezplatné technické vybavenie od NOB*

(92) Verejná spoločnosť NOB dostáva od štátu platby na služby, ktoré je povinná poskytovať verejnoprávnym vysielateľom. Tieto platby predstavujú priamy prevod štátnych pros-

([29]) Pozri vec C-482/99, *Francúzska republika/Komisia*, [2002] ECR I- 4397, ods. 55.

([30]) Pozri vec C-379/98, *Preussen Elektra*, [2001] ECR I - 2099, ods. 54 a nasledujúce.

triedkov. Z nich majú napokon prospech verejnoprávni vysielatelia, ktoré dostávajú služby bezplatne ([31]). Samotné holandské orgány v skutočnosti uviedli, že NOB jednoducho vystupuje ako prostriedok štátu na financovanie verejnoprávnych vysielateľov, ktorým NOB poskytuje služby.

6.2 Hospodárska výhoda

(93) *Ad hoc* financovanie (platby z FOR a vyrovnávacích fondov), prevody do CoBo a bezplatné poskytovanie technického vybavenia poskytuje holandským verejnoprávnym vysielateľom hospodársku výhodu v tom zmysle, že tieto opatrenia ich oslobodzujú od prevádzkových nákladov, ktoré by inak museli znášať.

6.2.1 *Uplatniteľnosť rozsudku vo veci Altmark*

(94) Holandská vláda a verejnoprávni vysielatelia tvrdili, že prešetrované opatrenia kompenzujú holandským verejnoprávnym vysielateľom čisté náklady vzniknuté pri plnení úlohy všeobecnej služby, ktorá im bola zverená. To by znamenalo, že opatrenia by tak verejnoprávnym vysielateľom neposkytovali výhodu a nepredstavovali by pomoc v súlade s rozsudkom vo veci *Altmark* ([32]).

(95) Štátne opatrenia, ktoré kompenzujú čisté dodatočné náklady služby vo všeobecnom hospodárskom záujme sa neoznačujú za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES, ak je kompenzácia stanovená takým spôsobom, že podnik nemôže získať skutočnú výhodu. Súdny dvor v rozsudku vo veci *Altmark* uviedol podmienky, ktoré musia byť splnené, aby sa tejto klasifikácii vyhlo. Tieto podmienky sú:

— po prvé, prijímajúci podnik bol skutočne požiadaný, aby vykonával povinnosti verejnoprávnej služby a tieto povinnosti boli jasne definované,

— po druhé, parametre, na základe ktorých sa kompenzácia vypočíta, boli vopred stanovené objektívnym a transparentným spôsobom,

— po tretie, kompenzácia nepresahuje to, čo je nevyhnutné na pokrytie všetkých alebo časti nákladov vzniknutých pri vykonávaní povinností verejnoprávnej služby, pri zohľadnení príslušných príjmov a primeraného zisku na vykonávanie týchto povinností,

— po štvrté, ak podnik, ktorý má vykonávať povinnosti verejnoprávnej služby nebol vybraný na základe postupu verejného obstarávania, výška potrebnej kompenzácie sa stanoví na základe analýzy nákladov, ktoré by vznikli bežnému podniku, dobre zabehnutému a primerane vybavenému vhodnými výrobnými prostriedkami, aby mohol spĺňať nevyhnutné požiadavky verejnoprávnej služby, pri výkone týchto povinností, pri zohľadnení príslušných príjmov a primeraného zisku na vykonávanie týchto povinností.

(96) Komisia zastáva názor, že v tomto prípade nie sú splnené posledné tri uvedené podmienky. Po prvé, prevody prostriedkov z FOR, vyrovnávacích fondov, ako aj finančný príspevok z CoBo verejnoprávnym vysielateľom sa nezakladal na vopred stanovených objektívnych a transparentných parametroch.

(97) Opatrenia *ad hoc* financovania, ako aj platby z CoBo okrem toho nezohľadňujú všetky príslušné príjmy verejnoprávnych vysielateľov a nezahrnujú potrebné záruky na vylúčenie nadmernej kompenzácie. Dôsledkom *ad hoc* financovania bola v skutočnosti, ako to bude podrobnejšie zhodnotené v ďalšom texte, značná nadmerná kompenzácia.

(98) Napokon, holandskí verejnoprávni vysielatelia neboli vybraní ako poskytovatelia služby vo všeobecnom hospodárskom záujme na základe výberového konania, neurobila sa ani žiadna analýza s cieľom zabezpečiť, že výška kompenzácie sa stanoví na základe analýzy nákladov, ktoré by vznikli bežnému podniku, dobre zabehnutému a primerane vybavenému vhodnými výrobnými prostriedkami, aby mohol spĺňať nevyhnutné požiadavky verejnoprávnej služby, pri výkone týchto povinností. To isté platí pre financovanie technického vybavenia, ktoré NOB poskytuje verejnoprávnym vysielateľom.

(99) V dôsledku toho sa Komisia domnieva, že v tomto prípade nie sú splnené všetky podmienky uvedené v rozsudku vo veci *Altmark*.

6.3 Narušenie hospodárskej súťaže

(100) Výhodu, ktorú holandským verejnoprávnym vysielateľom poskytuje *ad hoc* financovanie, prevody do CoBo a bezplatné poskytovanie technického vybavenie, iný podnik v porovnateľnej situácii nemá. Vzhľadom na to, že hospodárska súťaž sa naruší, keď štátna pomoc posilní konkurenčné postavenie prijímajúceho podniku voči jeho konkurentom, výhoda môže narušiť hospodársku súťaž medzi verejnoprávnymi vysielateľmi a ostatnými podnikmi ([33]).

6.4 Ovplyvnenie obchodovania medzi členskými štátmi

(101) Ak štátna pomoc posilní postavenie podniku v porovnaní s ostatnými podnikmi, ktoré si konkurujú pri obchodovaní vo vnútri Spoločenstva, tento podnik sa musí považovať za

([31]) Pozri vec C-126/01, *GEMO*, [2003] ECR I-13769, ods. 44.

([32]) Pozri vec C-280/00, *Altmark Trans* [2003] ECR I-7747 pozri cit., ods. 95.

([33]) Pozri vec 730/79, *Philip Morris* [1980] ECR 2671, ods. 11.

ovplyvnený touto pomocou ([34]), aj keď samotný prijímajúci podnik nevyváža ([35]). Obdobne, ak členský štát poskytne pomoc podnikom, ktoré pôsobia v službách a distribučných odvetviach, samotné prijímajúce podniky nemusia vykonávať svoju činnosť mimo členského štátu, aby pomoc ovplyvnila obchod Spoločenstva ([36]).

(102) V oznámení Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci pre služby verejnoprávneho vysielania (ďalej len „oznámenie o vysielaní") v súlade s týmto precedenčným právom objasňuje, že ([37]):

> *„Financovanie verejnoprávnych vysielateľov štátom možno vo všeobecnosti považovať za ovplyvňujúce obchod medzi členskými štátmi. Pokiaľ ide o nadobúdanie a predaj programových práv, toto je jasný prípad, ktorý sa často vyskytuje na medzinárodnej úrovni. V prípade verejnoprávnych vysielateľov, ktorí majú povolenie na predaj reklamného priestoru, má aj reklama cezhraničný účinok, hlavne v homogénnych jazykových oblastiach nerozdelených štátnymi hranicami. Okrem toho, vlastnícka štruktúra môže zasahovať do viac ako jedného členského štátu" ([38]).*

(103) V tomto prípade sú samotní holandskí verejnoprávni vysielatelia aktívni na medzinárodnom trhu: prostredníctvom European Broadcasting Union (Európska únia pre rozhlasové a televízne vysielanie) si vymieňajú televízne programy a podieľajú sa na systéme Eurovízie. Ich programy sa okrem toho vysielajú v Belgicku a Nemecku. Holandskí verejnoprávni vysielatelia sú navyše v priamej konkurencii s komerčnými vysielateľmi, ktorí pôsobia na medzinárodnom trhu vysielania a majú medzinárodnú vlastnícku štruktúru.

(104) Komisia preto konštatuje, že *ad hoc* financovanie, prostriedky poskytnuté CoBo a bezplatné poskytovanie technického vybavenia ovplyvňujú obchodovanie medzi členskými štátmi v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

6.5 **Záver**

(105) Keďže všetky podmienky ustanovené v článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES sú splnené a podmienky uvedené Súdnym dvorom v rozsudku vo veci *Altmark* neboli splnené v plnom rozsahu, Komisia konštatuje, že *ad hoc* financovanie (financovanie z FOR a vyrovnávacích fondov), prostriedky poskytované prostredníctvom fondu CoBo a bezplatné poskytovanie technických služieb a vybavenia holandským verejnoprávnym vysielateľom – sa označujú za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES. Na druhej strane, výhoda vyplývajúca z bezplatného prístupu ku káblovej sieti si nevyžaduje prevod štátnych prostriedkov a nepredstavuje štátnu pomoc.

7 **OZNAČENIE OPATRENÍ ZA „NOVÚ" POMOC**

(106) Podľa článku 1 písm. b) nariadenia Rady č. 659/99 sa ustanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ([39]), „existujúca pomoc" znamená *(okrem iného):*

> „(i) …každú pomoc, ktorá existovala pred nadobudnutím účinnosti zmluvy v príslušných členských štátoch, t. j. schémy pomoci a individuálna pomoc, ktoré sa zaviedli pred a stále uplatňujú aj po nadobudnutí účinnosti zmluvy."

(107) Ako sa už uviedlo, možno rozlišovať ročné platby, ktoré nie sú predmetom tohto rozhodnutia, a *ad hoc* platby.

7.1 **Ročné platby**

(108) Ročné platby sa vykonávajú na základe článku 110 MZ, v ktorom sa uvádza, že „subjekty, ktorým sa pridelil vysielací čas, sú *oprávnené* na financovanie zo všeobecného rozpočtu". Výška a dostupnosť financovania sú stanovené v tom istom MZ. Tento systém financovania existoval pred nadobudnutím účinnosti zmluvy a označuje sa za existujúcu pomoc, ako potvrdila Komisia v konaní E-5/2005 ([40]).

7.2 **Ad hoc platby**

(109) Takzvané *ad hoc* platby majú množstvo vlastností, ktoré ich odlišujú od pravidelných ročných platieb a neumožňujú označiť ich za existujúcu pomoc:

— *Právny základ pre platby bol vytvorený po nadobudnutí účinnosti zmluvy.* Štát zaviedol, prostredníctvom vyrovnávacích fondov, možnosť vyrovnať náklady vzniknuté verejnoprávnym vysielateľom v prípade prílišného nárastu cien programových práv iba v roku 1996. Pred rokom 1996 možnosť vyrovnať platby verejnoprávnych vysielateľov neexistovala. Obdobne, zmena a doplnenie MZ, ktorá umožňuje realizovať *ad hoc* platby z FOR jednotlivým verejnoprávnym vysielateľom, bola prijatá v roku 1998. Pokiaľ ide o štátny príspevok do CoBo, štát sa rozhodol prispievať do tohto fondu iba v roku 1994.

([34]) Pozri vec 730/79 *Philip Morris* [1980] ECR 2671, ods. 11 a vec 259/85, *Francúzska republika/Komisia* [1987] ECR 4393, ods. 24.

([35]) Vec C-75/97, *Belgicko/Komisia* (Maribel bis/ter) [1999] ECR I-3671 ods. 45.

([36]) Vec C-310/99, *Talianska republika/Komisia* [2002] ECR I-02289, ods. 66.

([37]) Ú. v. ES C 320, 15.11.2001, s. 5.

([38]) Pozri oznámenie o vysielaní, ods. 18.

([39]) Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1. Nariadenie je zmenené a doplnené Zmluvou o pristúpení z roku 2003.

([40]) Pre celkové posúdenie článku 17 pozri aj list Komisie holandským orgánom, E-5/2005, z 3. marca 2005.

— *Skutočné platby sa realizovali iba od roku 1994*. Konkrétnejšie, platby z fondu CoBo sa uskutočňujú od roku 1994, platby z vyrovnávacieho fondu od roku 1996 a z FOR od roku 1999.

— *Ad hoc platby sa na rozdiel od pravidelného ročného financovania nemôžu označiť za platby, na ktoré sú verejnoprávni vysielatelia oprávnení.* Platba *ad hoc* financovania tak nie je automatickým procesom ([41]). Tieto platby sa realizujú na žiadosť jednotlivých verejnoprávnych vysielateľov a poskytujú sa na základe konkrétneho a individuálneho rozhodnutia ministra kultúry, ktoré je založené na článku 106a MZ. V prípade FOR, napríklad, minister po zohľadnení výšky FOR rozhodne, či by sa peniaze mali previesť z AOR do FOR. PO potom rozdelí peniaze ďalej na základe pravidiel stanovených v protokoloch.

— Podmienky, za ktorých sa prevody môžu uskutočniť, sú stanovené v takzvaných „prevodných protokoloch" vytvorených v rokoch 1999 a 2002. Pokiaľ ide o CoBo, štát stanovuje určité podmienky pre platby do a z fondu, ktoré pochádzajú z roku 1994.

— Napokon, financovanie sa poskytuje na konkrétne účely, ako je uvedené v ods. 2.3.3. Slúži napríklad na podnietenie vysielateľov, aby produkovali lepšie programy, na vyrovnanie výkyvov v príjmoch z reklamy, na vyrovnanie nárastu cien vysielacích práv na športové prenosy a na stimuláciu koprodukcií s belgickými a nemeckými vysielateľmi.

7.3 Bezplatné technické vybavenie

(110) NOB poskytuje verejnoprávnym vysielateľom technické vybavenie bezplatne od nadobudnutia účinnosti „mediálneho zákona 1987". Od tohto roku začala NOB poskytovať vybavenie verejnoprávnym vysielateľom, pôvodne toto vybavenie poskytoval NOS. NOB bola poverená službou vo všeobecnom hospodárskom záujme, bezplatne poskytuje vybavenie jednotlivým verejnoprávnym vysielateľom a dostáva platby priamo od štátu. Toto opatrenie sa tak tiež môže považovať za nové opatrenie pomoci.

7.4 Záver o označení za „novú pomoc"

(111) *Ad hoc* financovanie (platby z FOR jednotlivým verejnoprávnym vysielateľom a z vyrovnávacích fondov), prevody z CoBo a bezplatné poskytovanie technického vybavenia by sa malo považovať skôr za novú pomoc ako za existujúcu pomoc.

([41]) List holandských orgánov z 13. mája 2004, pozri kapitolu F.6.

8 ZLUČITEĽNOSŤ POMOCI NA ZÁKLADE ČLÁNKU 86 ODS. 2 ZMLUVY O ES

(112) Vzhľadom na povahu opatrení je jediný možným dôvodom pre zlučiteľnosť článok 86 ods. 2 Zmluvy o ES, v ktorom sa uvádza: *„podniky, ktorým bolo zverené prevádzkovanie služieb vo všeobecnom hospodárskom záujme (…) podliehajú pravidlám obsiahnutým v tejto zmluve, najmä pravidlám hospodárskej súťaže, pokiaľ uplatňovanie týchto pravidiel nebráni v práve alebo v skutočnosti vykonávaniu konkrétnych úloh, ktoré im boli pridelené. Rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Spoločenstva"*.

(113) Súdny dvor zhodne rozhodol, že článok 86 ods. 2 Zmluvy o ES môže poskytnúť výnimku zo zákazu štátnej pomoci podnikom, ktoré sú poverené službou vo všeobecnom hospodárskom záujme. Rozsudok Súdneho dvora vo veci *Altmark* nepriamo potvrdil, že štátna pomoc, ktorá kompenzuje náklady vzniknuté podniku pri poskytovaní služby vo všeobecnom hospodárskom záujme, možno považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom, ak spĺňa podmienky článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES ([42]).

(114) V súlade s ustáleným precedenčným právom Súdneho dvora ([43]) článok 86 ods. 2 predstavuje výnimku, ktorá by sa mala náležito vyložiť. Súd objasnil, že s cieľom oprávniť opatrenie na takúto výnimku, je potrebné, aby všetky nasledujúce podmienky boli splnené:

— Príslušná služba musí byť služba vo všeobecnom hospodárskom záujme a musí byť jasne zadefinovaná členským štátom,

— Príslušný podnik musí byť výslovne poverený členským štátom na poskytovanie takejto služby,

— Uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže zmluvy musí brániť vykonávaniu osobitných úloh pridelených podniku a výnimka z takýchto pravidiel nesmie ovplyvniť rozvoj obchodu v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Spoločenstva.

(115) Oznámenie o vysielaní stanovuje zásady a spôsoby, ktoré Komisia zamýšľa uplatňovať s cieľom zabezpečiť splnenie uvedených podmienok. Preto musí preskúmať, či v tomto prípade:

— vysielacie činnosti holandských verejnoprávnych vysielateľov sú jasne a presne určené holandskými orgánmi ako služba vo všeobecnom hospodárskom záujme (definícia),

([42]) Pozri *Altmark* pozri cit. ods. 101 až 109.

([43]) Pozri napr. vec 127/73, *BRT/SABAM* [1974], ECR 313, ods. 19 – 22.

— holandskí verejnoprávni vysielatelia sú oficiálne poverení holandskými orgánmi na poskytovanie tejto služby (poverenie),

— štátne financovanie nepresahuje čisté náklady tejto verejnoprávnej služby, pričom sa berú do úvahy aj ostatné priame alebo nepriame príjmy pochádzajúce z verejnoprávnej služby (proporcionalita).

8.1 **Definícia**

(116) V tejto súvislosti by sa malo poznamenať, že *ad hoc* financovanie a bezplatné poskytovanie technického vybavenia boli navrhnuté na podporu činností, ktoré sú súčasťou celkovej objednávky verejnoprávnej služby. Vyhodnotenie celkovej úrovne financovania verejnoprávnych vysielateľov je preto nevyhnutné, ale toto rozhodnutie nebude hodnotiť mechanizmus a podmienky, na základe ktorých sa štátne financovanie poskytuje, okrem uvedených konkrétnych opatrení. Toto rozhodnutie sa nezaoberá ani organizáciou systému verejnoprávneho vysielania ako celku.

(117) Ako sa uvádza v ods. 33 oznámenia o vysielaní, členské štáty sú zodpovedné za vymedzenie mandátu verejnoprávnej služby verejnoprávneho vysielateľa. Vzhľadom na osobitnú charakter sektoru vysielania, Komisia sa domnieva, že „*široké' vymedzenie zverujúce danému vysielateľovi úlohu poskytovať vyrovnaný a rôznorodý program v súlade s objednávkou je legitímne s ohľadom na výkladové ustanovenia protokolu článku 86 ods. 2. Takéto vymedzenie pojmov by bolo zlučiteľné s cieľom plnenia demokratických, spoločenských a kultúrnych potrieb konkrétnej spoločnosti a garantovania pluralizmu, vrátane kultúrnej a jazykovej rozmanitosti*".

(118) Hoci definícia môže byť široká, mala by byť aj dostatočne jasná a presná, aby nevznikli pochybnosti o tom, či členský štát zamýšľa určitú činnosť vykonávanú povereným subjektom začleniť do objednávky verejnoprávnej služby alebo nie. Ako sa uvádza v ods. 36 oznámenia o vysielaní, úloha Komisie sa obmedzuje na overenie, či definícia verejnoprávnej služby neobsahuje očividnú chybu.

(119) Hlavnou úlohou holandských verejnoprávnych médií je poskytovať vysoko kvalitné a rôznorodé programy pre všeobecné vysielanie na verejnoprávnych kanáloch, vo všeobecnom záujme, ako sa uvádza v článku 13c MZ. Osobitné požiadavky na programy týkajúce sa kategórií obsahu, ktorý sa má pokrývať a dĺžka vysielacieho času, ktorý sa má venovať každej kategórii, sú tiež obsiahnuté v právnych predpisoch.

(120) CLT – UFA uviedla, že holandskí verejnoprávni vysielatelia vysielajú celkovo príliš veľa športu, najmä príliš veľa futbalu. Navrhovatelia uviedli, že NOS RTV vysiela väčšinu športových podujatí v Holandsku. Ako sa už uviedlo, *ad hoc* financovanie bolo určené na financovanie činností, ktoré tvoria súčasť objednávky verejnoprávnej služby, a preto aj na získanie práv na vysielanie športových prenosov.

(121) Komisia však zastáva názor, že vysielanie športových programov v rozmedzí približne 10 % celkového vysielacieho času, nepredstavuje zjavnú chybu. Šport môže byť súčasťou poslania verejnoprávnej služby vysielateľov a podiel 10 % vysielacieho času, ktorý je venovaný športu, nie je v rozpore s mandátom poskytovať vyvážené a rôznorodé programové zloženie verejnoprávnej služby.

(122) Komisia zastáva názor, že hlavná úloha, ako je definovaná v článku 13c ods. 1, je pomerne široko definovaná a môže sa považovať za spĺňajúcu – v súlade so znením Amsterdamského protokolu – „demokratické, sociálne a kultúrne potreby" holandskej spoločnosti. Definícia hlavnej úlohy v právnych predpisoch je tak dostatočne jasná a presná a neobsahuje žiadne očividné chyby.

8.2 **Poverenie**

(123) V ods. 40 oznámenia o vysielaní sa uvádza, že aby objednávka verejnoprávnej služby mohla využívať výnimku na základe článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES, holandskí verejnoprávni vysielatelia mali by sa ňou poveriť prostredníctvom úradného aktu. Komisia poznamenáva, že mediálny zákon formálne poveruje NOS vykonávaním úlohy verejnoprávnej služby definovanej v článku 13c a vykonávacích právnych predpisoch. Verejnoprávni vysielatelia majú právo vysielať programy na verejnoprávnych kanáloch na základe článku 31 MZ. Komisia sa domnieva, že hlavná úloha vysielať programy je zverená verejnoprávnym vysielateľom v dostatočnej miere.

8.3 **Proporcionalita**

(124) V kapitole 6.3 oznámenia o vysielaní sa vysvetľuje, že hodnotenie proporcionality, ktoré Komisia musí vykonať, je dvojnásobné ([44]).

(125) Na jednej strane Komisia musí vypočítať čisté náklady úlohy verejnoprávnej služby zverenej holandským verejnoprávnym vysielateľom a overiť, či tieto náklady boli nadmerne kompenzované alebo nie. Pri kompenzácii podniku nesmie štátna pomoc prevýšiť čisté náklady poslania verejnoprávnej služby. S cieľom dosiahnuť čisté náklady by sa mali vziať do úvahy aj iné priame a nepriame príjmy pochádzajúce z poslania verejnoprávnej služby. Čistý prínos využívania činnosti verejnoprávnej služby sa tiež vezme do úvahy pri hodnotení proporcionality pomoci.

([44]) Pozri oznámenie o vysielaní ods. 57 a 58.

(126) Na druhej strane Komisia musí preskúmať všetky dostupné informácie, ktoré naznačujú, že verejnoprávni vysielatelia narušili hospodársku súťaž na komerčných trhoch viac, ako bolo nevyhnutné na vykonanie verejnoprávnej služby. Napríklad, verejnoprávny vysielateľ, pokiaľ by sa nižšie príjmy kryli zo štátnej pomoci, sa môže pokúšať o znižovanie cien reklamy alebo iných činností neverejnoprávnej služby na trhu s cieľom znížiť príjmy konkurentov. Takýto postup by si vyžiadal dodatočné financovanie štátu na kompenzáciu ušlých príjmov z komerčných činností, a preto by naznačil existenciu nadmernej kompenzácie povinností verejnoprávnej služby.

8.3.1 ***Transparentnosť a alokácia nákladov***

(127) Komisia musí najprv vymedziť náklady služby vo všeobecnom hospodárskom záujme. Keďže holandskí verejnoprávni vysielatelia vykonávajú aj činnosti neverejnoprávnej služby na základe smernice Komisie 80/723/EHS o transparentnosti finančných vzťahov medzi členskými štátmi a verejnými podnikmi ([45]), ktorá bola zmenená a doplnená smernicou Komisie 2000/52/ES ([46]) sa požaduje, aby pre rôzne vykonávané činnosti viedli oddelené účtovníctvo. Náklady a príjmy musia byť správne pridelené na základe jasne stanovených, objektívnych zásad účtovania nákladov. Iba náklady, ktoré možno úplne priradiť činnostiam verejnoprávnej služby, pričom využívajú aj komerčné činnosti, sa nemusia rozdeľovať medzi obidve činnosti a môžu sa v plnej miere rozdeliť na verejnoprávnu službu ([47]).

(128) Smernica o transparentnosti bola implementovaná v Holandsku zmenou a doplnením zákona o hospodárskej súťaži („Mededingingswet“) ([48]). Osobitná vyhláška ([49]) ukladá verejnoprávnym vysielateľom okrem toho povinnosť viesť oddelené účtovníctvo pre všetky vedľajšie činnosti a súvisiace činnosti. Na základe toho holandské orgány poskytli informácie o výdavkoch a príjmoch verejných vysielateľov v období rokov 1994 – 2005.

(129) Členské štáty by podľa požiadaviek smernice o transparentnosti nemali zabezpečovať iba to, aby sa viedlo oddelené účtovníctvo pre činnosti verejnoprávnej a neverejnoprávnej služby, ale aj aby všetky náklady a príjmy boli správne rozdelené na základe dôsledne uplatňovaných a objektívne odôvodniteľných zásad účtovania nákladov a aby zásady rozdeľovania nákladov, podľa ktorých sa vedie oddelené účtovníctvo, boli jasne stanovené.

([45]) Ú. v. ES L 195, 29.7.1980, s. 35. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2005/81/ES (Ú. v. EÚ L 312, 29.11.2005, s. 47).

([46]) Ú. v. ES L 193, 29.7.2000, s. 75.

([47]) Pozri ods. 53 – 56 oznámenia o vysielaní.

([48]) Pozri článok 25a holandského zákona o hospodárskej súťaži.

([49]) Vyhláška štátneho tajomníka z 13. júna 2001, ktorá obsahuje prílohu „Príručka finančnej zodpovednosti“.

(130) Komisia však v tomto prípade poznamenáva, že vyhláškou sa neustanovuje, ako majú verejnoprávni vysielatelia alokovať náklady, ktoré sú rozdelené medzi činnosti verejnoprávnej služby a neverejnoprávnej služby. Informácie holandských orgánov navyše potvrdzujú, že verejnoprávni vysielatelia používajú rôzne spôsoby alokácie nákladov. Orgány tvrdia, že alokácia na individuálnej úrovni je správna, v dôsledku výberu spôsobu alokácie jednotlivých vysielateľov sa alokácia môže medzi nimi líšiť. Komisia však konštatuje, že skutočnosť, že medzi rôznymi vysielateľmi neexistuje súlad naznačuje, že vyhláška nestanovuje dostatočným spôsobom, ako by sa alokácia nákladov mala vykonávať.

(131) Na základe informácií, ktoré predložili holandské orgány, preto nemožno skonštatovať, že náklady sú alokované správnym spôsobom na základe prijatých spôsobov alokácie nákladov. V dôsledku toho sa Komisia domnieva, že pri prešetrovaní, či štátne financovanie bolo úmerné nákladom verejnoprávnej služby, by sa mali vziať do úvahy všetky čisté príjmy z komerčných činností verejnoprávnych vysielateľov. To je v súlade s aj holandským právnym rámcom, ktorý sa uplatňuje na systém verejnoprávneho vysielania, a ktorý vysielateľom ukladá povinnosť, aby na účely verejnoprávnej služby používali všetky ich zisky, vrátane ziskov z komerčných činností ([50]).

8.3.2 ***Proporcionalita verejného financovania***

(132) Podľa ods. 57 oznámenia o vysielaní je nevyhnutné, aby štátna pomoc nepresahovala čisté náklady verejnoprávnej služby vzniknuté vysielateľovi. Po vymedzení čistých nákladov verejnoprávnej služby sa musí stanoviť, či celková výška štátneho financovania túto sumu nepresiahla.

(133) Ako sa už poznamenalo, ak sa neurobí úplná alebo zmysluplná alokácia nákladov, čisté príjmy zo všetkých činností, pri ktorých sa priamo alebo nepriamo využilo verejné financovanie, sa musia vziať do úvahy pri výpočte čistých nákladov verejnoprávnej služby ([51]). Iba príjmy z komerčných „nezávislých“ činností sa nemusia vziať do úvahy pri vymedzení čistých nákladov poslania verejnoprávnej služby. Ide o činnosti, pri ktorých sa nevyužívalo priamo alebo nepriamo – napríklad prostredníctvom lacnejších výrobných vstupov – štátne financovanie, alebo pri ktorých sa zaplatila plná hodnota vstupov, ktoré mali spoločné s činnosťou verejnoprávnej služby alebo boli výsledkom činnosti verejnoprávnej činnosti.

([50]) Údaje poskytnuté holandskými orgánmi ukazujú, že v období prešetrovania boli komerčné činnosti verejnoprávnych vysielateľov celkovo ziskové.

([51]) Pozri oznámenie o vysielaní, ods. 55 a 56.

(134) Ako sa už poznamenalo, v holandskom systéme verejnoprávneho vysielania neexistuje pojem „nezávislých“ činností ani zmysluplná a úplná alokácia zdrojov medzi rôzne činnosti vysielateľov. Mediálny zákon navyše stanovuje, že všetky čisté príjmy z hlavnej a vedľajších úloh ([52]), vedľajších a súvisiacich činností ([53]) sa musia použiť na plnenie poslania verejnoprávnej služby ([54]).

(135) V dôsledku toho sa čisté náklady na činnosti verejnoprávnej služby stanovia zohľadnením príjmov zo všetkých činností verejnoprávnych vysielateľov. A to:

— po prvé, čisté náklady verejnoprávnej služby sú stanovené odpočítaním čistých príjmov pochádzajúcich z využívania verejnoprávnej služby od celkových nákladov poskytovania verejnoprávnej služby (hlavná a vedľajšie úlohy) ([55]),

— po druhé, všetky ostatné komerčné príjmy sa vezmú do úvahy (vedľajšie a súvisiace činnosti),

— po tretie, pripočítajú sa všetky formy verejného financovania. Po prvé, ročné štátne financovanie a *platby Stifo*, ktoré sa považujú za opatrenia „existujúcej pomoci“. Po druhé, *ad hoc* financovanie (platby z FOR a vyrovnávacích fondov) a platby z CoBo, ktoré sa považujú za opatrenia „novej pomoci“.

(136) Suma všetkých uvedených položiek určí, či celkové štátne financovanie presahuje celkové čisté náklady verejnoprávnej služby alebo nie, alebo inými slovami, či existovala nadmerná kompenzácia úloh verejnoprávnej služby alebo nie.

(137) Pokiaľ ide o bezplatné poskytovanie technických služieb a vybavenia NOB-om, opatrenie by sa v zásade vziať do úvahy pri hodnotení nadmernej kompenzácie. Nie je však výslovne nevyhnutné začleniť opatrenie do výpočtov, keďže prospech z bezplatných technických služieb možno považovať za kompenzačné náklady, ktoré by sa inak museli financovať. Povinnosť platiť dané náklady by tak zvýšila náklady verejnoprávnej služby zverenej holandským verejnoprávnym vysielateľom o rovnakú sumu. Započítanie týchto nákladov by preto nezmenilo konečný čistý výsledok ([56]).

8.4 Rozhodnutie o začatí a obdobie prešetrovania

(138) Komisia v rozhodnutí o začatí predbežne vyčíslila nadmernú kompenzáciu na 110 mil. EUR. Výpočet sa zakladal na neúplných údajoch o skutočnej výške prevodov na rezervy a úrovni rezerv, ktoré mal systém verejnoprávneho vysielania ako celok počas rokov 1992 – 2002. Orgány neposkytli úplné údaje o jednotlivých vysielateľoch včas.

(139) Po začatí konania Komisia dostala číselné údaje o nákladoch a príjmoch jednotlivých vysielateľov, ktoré sú podrobnejšie ako všeobecné údaje poskytnuté v čase začatia konania. Nové informácie navyše poskytujú aktuálne údaje do roku 2005 a zahŕňajú aj odhad na rok 2006.

(140) Toto rozhodnutie sa vzťahuje na *ad hoc* platby, ktoré sa vyplácali od roku 1994 a pokrýva obdobie do roku 2005. Pokiaľ ide o konečný dátum, holandské orgány vyzvali Komisiu, aby vzala do úvahy aj údaje za rok 2006. Komisia to však nepovažuje za vhodné, keďže údaje za rok 2006 sú iba odhadmi pre prebiehajúci rozpočtový rok.

8.4.1 *Hodnotenie kompenzácie jednotlivých verejnoprávnych vysielateľov*

(141) Javí sa, že 14 z 19 verejnoprávnych vysielateľov bolo nadmerne kompenzovaných v období rokov 1994 – 2005. Nadmerná kompenzácia priniesla zisky vo výške 32 mil. EUR, ktoré sa celkovo previedli do ich programových rezerv.

(142) Časť nadmernej kompenzácie sa však v niektorých prípadoch použila na vyrovnanie nedostatočnej kompenzácie v období pred rokom 1994. Niektorí vysielatelia mali na začiatku roku 1994 zápornú programovú rezervu ([57]). Vysielatelia mohli evidovať záporné programové rezervy, iba keď náklady verejnoprávnej služby presiahli rôzne zdroje financovania verejnoprávnej služby. Inými slovami, záporné programové rezervy mohli vzniknúť iba z nedostatočnej kompenzácie nákladov verejnoprávnej služby.

(143) Na druhej strane, akákoľvek možná strata z komerčných činností sa musela financovať z rezerv združenia a nemohla

([52]) Príjmy z práv duševného vlastníctva, príjmy z sms, sponzoringu, reklamy, predaja vstupeniek atď., je možné odvodiť z uvedeného „Handboek Financiële Verantwoording“, ktorý stanovuje účtovné pravidlá a zásady, ako by ich jednotliví verejnoprávni vysielatelia mali uplatňovať (verzia 2005, model VII, strana 18).

([53]) Príjmy z vedľajších a súvisiacich činností sú:
(1) príjmy z činnosti združenia: tieto majú vo všeobecnosti formu členských príspevkov, príjmov z časopisov združenia a prijatých darov,
(2) kapitálové príjmy: to sú príjmy z úrokov, prenájmu a účastí;
(3) príjmy z programových časopisov: príjmy z vydávania programových časopisov (časopis s podrobnými údajmi o programe, prehľadmi, reklamou atď.);
(4) príjmy z ostatných činností: príjmy z CD a DVD, predaj programových formátov.

([54]) List holandských orgánov v súvislosti s konaním E-5/2005, z 2. júna 2005, zaevidovaný 7. júna 2005.

([55]) Pozri ods. 26.

([56]) To je v súlade s pozíciou Komisie v rozhodnutí týkajúcom sa talianskeho verejnoprávneho vysielateľa RAI: Rozhodnutie Komisie z 15. októbra 2003 o opatreniach implementovaných Talianskom v prípade RAI SpA, Ú. v. EÚ L 119, 23.4.2004, s. 1.

([57]) Napr. VARA mala na začiatku roku 1994 zápornú programovú rezervu 8,5 mil. EUR.

sa odraziť v programových rezervách. Podľa holandských orgánov sa rezervy združenia vytvorili zo súkromných prostriedkov.

(144) Existujú aj prípady, v ktorých sa nedostatočná kompenzácia nákladov verejnoprávnej služby dočasne financovala z rezerv združenia. V roku 1993 holandské orgány „zmrazili" rezervy združení, odvtedy sa príjmy z činností verejnoprávnej služby a z komerčných činností už viac nemohli pripočítať k rezervám združení. Urobila sa však výnimka v prípade úhrady platieb na pokrytie nefinancovaných nákladov verejnoprávnej služby z rezerv združení pred rokom 1994. Podľa holandských orgánov toto je jediným prípadom, kedy sa prostriedky po roku 1994 naďalej pridávali k týmto rezervám ([58]).

(145) Komisia sa domnieva, že záporné sumy zaznamenané v programových rezervách a kladné rozdiely v rezervách združení sa po roku 1994 vyskytli iba v dôsledku predchádzajúcej „nedostatočnej kompenzácie" nákladov verejnoprávnej služby. Následné vyrovnanie týchto súm sa preto považuje za oprávnené náklady úlohy verejnoprávnej služby. Príslušné sumy sa preto nevzali do úvahy pri vymedzení nadmernej kompenzácie.

(146) Ako sa už uviedlo, nadmerná kompenzácia sa vo všeobecnosti previedla do programových rezerv. PO v roku 2005 po prvý krát rozhodol na základe článku 109a a článku 19a ods. 1 písm. h) MZ, že rezervy držané jednotlivými vysielateľmi, ktoré presahujú 5 až 10 % ich ročného rozpočtu, by sa mali previesť PO ([59]). Aj tento prevod sa považuje za súčasť *ad hoc* opatrení a berie sa do úvahy pri vymedzení proporcionality kompenzácie. Týmto prevodom sa znížila celková kompenzácia jednotlivých verejnoprávnych vysielateľov a zvýšila nadmerná kompenzácia PO.

(147) Komisia po odpočítaní – za každý rok od roku 1994 až po rok 2005 – čistých nákladov verejnoprávnej služby od celkového financovania prijatého od štátu, spôsobom opísaným v ods. 135, dospela k záveru, že žiadny z jednotlivých vysielateľov nedostal verejné financovanie vyššie ako 10 % jeho ročného rozpočtu. Keďže náklady verejnoprávneho vysielania sa môžu každý rok meniť, štát môže v skutočnosti chcieť udržiavať výkyvy v štátnom financovaní z rozpočtových dôvodov na minime a povoliť určité percento nadmernej kompenzácie, ktorá sa má preniesť do nasledujúceho roku. Komisia uznala túto zásadu v prípade dánskeho verejnoprávneho vysielania ([60]).

(148) Komisia v tomto prípade uviedla, že keď sa tieto rezervy musia vytvoriť na tento konkrétny účel a musia sa ujednotiť v stanovenom čase, t. j. odpočítať od kompenzácie nasledujúceho roka, ak sa nadmerná kompenzácia potvrdila. Ak nadmerná kompenzácie nepresiahne 10 % sumy ročnej kompenzácie, takáto kompenzácia je zlučiteľná so Zmluvou o ES a môže sa preniesť do nasledujúceho roku a odpočítať od sumy kompenzácie splatnej v danom období.

(149) Ako sa už uviedlo, holandské orgány rozhodli, že každý jednotlivý verejnoprávny vysielateľ môže mať vyhradené rezervy vo výške maximálne 5 až 10 % ročného rozpočtu ([61]). PO vzhľadom na toto obmedzenie v roku 2005 nariadil prevod 42,457 mil. EUR rezerv jednotlivých vysielateľov do PO. Orgány sa tiež sami zaviazali pravidelne vykonávať monitorovanie rezerv a nariadiť vrátenie súm, ktoré presahujú 10 % ročnej kompenzácie od roku 2006 ([62]). Podmienky, na základe ktorých sa výška nadmernej kompenzácie, ktorá nepresahuje 10 % ročného rozpočtu verejnoprávnych vysielateľov, uznáva za zlučiteľnú, sa preto považovali za splnené ([63]).

(150) Keďže nadmerná kompenzácia nepresahuje hranicu 10 % ročného rozpočtu, možno ju považovať za oprávnenú na plnenie verejnoprávnej služby, pomoc sa tak považuje za zlučiteľnú s článkom 86 ods. 2 Zmluvy o ES.

8.4.2 ***Nadmerná kompenzácia PO***

(151) PO dostal aj kompenzáciu za úlohu riadenia a koordinácie systému vysielania. Túto úlohu vykonáva samostatná organizácia, takzvaná PO, ktorá má vnútorné oddelené účty. Holandské orgány uviedli, že hoci NOS RTV a PO sú súčasťou jedného právnického subjektu a predkladajú aj konsolidované účty, za žiadnych okolností by nemohli mať vzájomný prístup k prostriedkom.

([58]) To sa uplatňuje na AVRO, KRO, NCRV a VARA. List holandských orgánov z 30. apríla, zaevidovaný 13. mája 2004.

([59]) List „Publieke Omroep" z 28. júla 2005, ktorý holandské orgány poslali 1. septembra 2005 (zaevidovaný 5. septembra 2005).

([60]) Rozhodnutie Komisie z 19. mája 2004 o opatreniach č. C2/2003 (ex NN 22/02) implementovaných Dánskom v prípade TV2/ Danmark,
C(2004) 1814 (konečný), ods. 113.

([61]) To je 5 až 10 % v závislosti od veľkosti rozpočtu vysielateľa.

([62]) V návrhu nového mediálneho zákona (mediálny zákon 2007) holandská vláda zaviedla pravidlo, ktoré stanovuje, že rezervy sa budú každý rok monitorovať, a že akákoľvek nadmerná rezerva (rezerva nad 10 % ročnej kompenzácie) sa musí previesť naspäť do AOR, ktorú spravuje mediálny orgán. Holandská vláda sa sama zaviazala – listom zo 4. mája 2006 – zaviesť toto pravidlo do zákona o rozpočte na rok 2006, čo zaručí jeho uplatňovanie do prijatia „mediálneho zákona 2007".

([63]) V praxi stanovili holandské orgány 5 % alebo 10 %.

(152) Komisia na základe oddelených účtov v prípade PO a prístupu opísaného v ods. 135 dospela k záveru, že PO dostal celkovú nadmernú kompenzáciu vo výške 55,908 mil. EUR, ktorá nezahŕňa rezervy, ktoré jednotliví vysielatelia previedli v roku 2005. Prevedené rezervy dosiahli výšku 42,457 mil. EUR. Celková nadmerná kompenzácia PO po zohľadnení tohto prevodu predstavuje 98,365 (55,908 + 42,457) mil. EUR.

Tabuľka 4

Prehľad ročného financovania PO (1994 – 2005) sumy x 1 mil. EUR ([64])

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	Spolu
Náklady na verejnoprávnu činnosť	53,1	60,5	61,8	64,6	69,3	77,3	89,0	94,7	100,4	91,2	91,9	95,2	948,9
Príjmy z verejnoprávnej činnosti	0	0	0	0,7	3,3	3,5	2,5	2,6	3,4	0,2	0	0	16,2
Čisté náklady verejnoprávnej činnosti	**53,1**	**60,5**	**61,8**	**63,9**	**66,0**	**73,8**	**86,4**	**92,0**	**97,0**	**90,9**	**91,9**	**95,2**	**932,7**
Čistý výsledok komerčných činností	**5,7**	**5,9**	**6,5**	**7,3**	**10,7**	**16,0**	**13,7**	**12,0**	**10,8**	**13,1**	**22,3**	**9,7**	**133,7**
Potreba verejného financovania	**47,5**	**54,6**	**55,3**	**56,5**	**55,4**	**57,8**	**72,7**	**80,0**	**86,2**	**77,8**	**69,6**	**85,5**	**799,0**
Ročné platby	49,4	55,6	58,3	58,9	62,3	70,7	68,7	74,6	78,6	85,4	78,0	79,3	819,6
Ročné platby zo Stifo	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Celková ročná kompenzácia	**49,4**	**55,6**	**58,3**	**58,9**	**62,3**	**70,7**	**68,7**	**74,6**	**78,6**	**85,4**	**78,0**	**79,3**	**819,6**
Výsledok pred uskutočnení, ad hoc platieb	**1,9**	**1,0**	**3,0**	**2,3**	**6,9**	**12,8**	**- 4,0**	**- 5,4**	**- 7,6**	**7,6**	**8,4**	**- 6,2**	**20,7**
Platby z FOR	0	0	0	0	0	0	7,1	6,1	5,2	7,0	5,6	2,8	33,9
Platby z vyrovnávacieho fondu	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Platby z CoBo	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Prevod nadbytočných rezerv	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	42,5	42,5
Ad hoc platby spolu	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**7,1**	**6,1**	**5,2**	**7,0**	**5,6**	**45,3**	**76,3**
Mimoriadne položky	0	0	0	0	0	0,9	0	0,2	0,2	0	0	0	1,4
Celková nadmerná/ nedostatočná kompenzácia	**1,9**	**1,0**	**3,0**	**2,3**	**6,9**	**13,7**	**3,1**	**0,9**	**- 2,1**	**14,5**	**14,0**	**39,1**	**98,4**

([64]) Rozdiely medzi textom a tabuľkou sú spôsobené zaokrúhľovaním.

(153) Nadmerná kompenzácia vo výške 98,365 mil. EUR sa nepovažuje za nevyhnutný výkon verejnoprávnej služby, preto sa nemôže uplatniť výnimka z článku 86 ods. 2 o zákaze štátnej pomoci. Nadmerná kompenzácia sa preto považuje za nezlučiteľnú pomoc a PO by ju zásadne mal vrátiť.

(154) Napriek tomu sa zdá, že nadmerná kompenzácia presahuje celkové *ad hoc* platby, ktoré sa PO poskytli. PO dostal 33,870 mil. EUR ako *ad hoc* platby zo štátneho rozpočtu pre médiá a ostatní vysielatelia mu *ad hoc* previedli 42,457 mil. EUR. Celkové platby prijaté z *ad hoc* opatrení tak spolu predstavujú 76,327 mil. EUR. *Ad hoc* platby okrem toho vytvorili úroky, ktoré by sa mali vziať do úvahy pri vymedzení výšky finančných prostriedkov, ktoré neboli poskytnuté v kontexte „existujúcich opatrení pomoci". Preto by sa malo požadovať vrátenie vo výške 76,327 mil. EUR, navýšených o úroky, lebo „zvyšná" nadmerná kompenzácia bola poskytnutá z existujúcej pomoci a nemožno ju vrátiť.

8.5 Správanie na komerčných trhoch v rozpore s konkurencieschopnosťou

(155) Ako sa vysvetľuje v oznámení o vysielaní, Komisia zastáva názor, že správanie verejnoprávnych vysielateľov v rozpore s konkurencieschopnosťou sa nemôže považovať za nevyhnutné na splnenie poslania verejnoprávnej služby. Komisia v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho prešetrovania uviedla nasledujúce možné narušenia trhu.

8.5.1 ***Káblový prenos***

(156) Vo vzorovej zmluve uzavretej v roku 1985 medzi vysielateľmi a káblovými operátormi sa na žiadosť holandskej vlády uvádza, že kábloví operátori neplatia za práva duševného vlastníctva pri prenose holandských verejnoprávnych televíznych programov. Upustením od platby za práva duševného vlastníctva od káblových operátorov, vzniká otázka, či PO konal ako bežný trhový operátor, keďže sa vzdal komerčného príjmu.

(157) Holandské orgány však tvrdia, že skutočnosť, že PO nepožaduje poplatok za práva duševného vlastníctva, nie je nevyhnutne v rozpore s trhovým správaním. Napokon, ani komerčné média nepožadujú od káblových operátorov poplatok za prenos ich programov ([65]).

([65]) Podľa VECAI (organizácia káblových operátorov) NOS v skutočnosti dostáva platbu od VECAI, aj keď sa nazýva inak. NOS však túto platbu nepovažuje za poplatok za práva duševného vlastníctva.

(158) Obchodné dohody medzi vysielateľmi a káblovými operátormi môžu mať v skutočnosti rôznu formu, najmä vzhľadom na skutočnosť, že transakcia predstavuje výmenu prenosových služieb za dostupnosť obsahu, ktorý má hodnotu pre obidve strany. Komisia na základe toho konštatuje, že neexistujú jasné dôkazy o tom, že PO jednal v rozpore s trhovým správaním, a že vzdaním sa komerčných príjmov zvýšil potrebu financovania štátom.

8.5.2 ***Reklamný trh***

8.5.2.1 *Údajné podhodnotenie cien v prípade GRP 20 – 49*

(159) Pri začatí konania vo veci formálneho prešetrovania Komisia nemala dostatočné dôkazy o tom, že STER v skutočnosti podhodnocoval ceny. Napriek tomu sa informácie, ktoré boli predložené po začatí prešetrovania navrhovateľmi a holandskými orgánmi, sa musia prehodnotiť.

(160) V ods. 58 oznámenia sa uvádza, že verejnoprávni vysielatelia by mohli mať pokušenie znižovať ceny reklamy, čím by znížil príjem konkurentov. Malo by sa však mať na pamäti že verejnoprávni vysielatelia v Holandsku nevykonávajú reklamné činnosti priamo, reklamné činnosti vykonáva samostatná organizácia nazvaná STER. Poslaním spoločnosti STER je využiť čas, ktorý je k dispozícii na reklamu takým spôsobom, aby mohla optimálne prispieť k celkovému financovaniu verejnoprávnych vysielateľov. Vystupuje ako sprostredkovateľ, ktorého poslaním je maximalizácia ziskov z predaja reklamného priestoru verejnoprávnych vysielateľov. Ako sa už uviedlo v ods. 17, STER odvádza príjmy z reklamy priamo do rozpočtu pre médiá.

(161) Možné podhodnotenie cien STERom by sa malo prejaviť niektorými alebo všetkými týmito okolnosťami: nižšie ceny STERu v porovnaní s jeho konkurentmi, nárast trhového podielu a strata príjmov STERu.

(162) Predovšetkým, ako Komisia uviedla aj v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho prešetrovania, porovnanie cien verejných a súkromných spoločností, ktoré predávajú reklamu by sa mohlo považovať za vhodného zástupcu kritérií uvedených v ods. 58 oznámenia o vysielaní.

(163) Pre porovnanie cien je najvodnejšia cieľová skupina 20 – 49-ročných. Z Tabuľka 5 možno usúdiť, že existujú rôzne podskupiny, z ktorých sa mnohé zameriavajú na divákov vo vekovej skupine 20 – 49 rokov.

Tabuľka 5

Podiel získanej cieľovej GRP STER-om (dôverné 2004)

Cieľ	13+	20 – 34	35 – 49	50 – 64	20 -49	Kupujúci 20 – 49	Kupujúci 20 – 49 + dieťa	Muži 20 – 34	Ženy 20 – 34
Získaní	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

Zdroj: List holandských orgánov z 27.1.2005

.

(164) Tabuľka 5 naznačuje, že STER prevažne predáva reklamu pre kategóriu divákov vo veku 20 – 49 rokov. Od roku poklesol 1999 trhový podiel, ktorý mal STER na reklame a sledovanosti dosiahnutej verejnoprávnymi vysielateľmi pri cieľovej skupine 20 – 49 rokov. V tejto cieľovej skupine 20 – 49 rokov boli hrubé ceny účtované zadávateľom reklamy takéto:

Tabuľka 6

Hrubé ceny pre GRP 20 – 49 rokov (18.00 h – 24.00 h), 1995 – 2005 v EUR

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
STER	1 470	1 496	1 499	1 315	1 485	1 541	1 562	1 624	1 816	1 932	1 890
Komerční vysielatelia	1 337	1 314	1 366	1 399	1 438	1 637	1 667	1 675	1 753	2 055	2 087

Zdroj: List holandských orgánov z 23.02.2006

.

(165) Na základe uvedených údajov boli cenníkové ceny STERu pre GRP 20 – 49 iba mierne nižšie ako cenníkové ceny komerčných vysielateľov. Vysielatelia a STER poskytujú podľa holandských orgánov pomerne značné zľavy. Zdá sa, že komerční vysielatelia poskytovali oveľa vyššie zľavy, najmä od roku 1998. Tieto zľavy sú uvedené v tabuľke:

Tabuľka 7

Zľavy skutočne poskytnuté v rokoch 1994 – 2005 v %

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
STER	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Komerční vysielatelia	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

Zdroj: List holandských orgánov z 24. 2. 2006

.

(166) Napriek tomu, že STER má menej atraktívnych divákov ako komerční vysielatelia – má nízku selektívnosť, a preto môže ponúkať veľmi špecifickú cieľovú skupinu v menšom rozsahu – a má nižšiu sledovanosť a podiel na reklamnom trhu (pozri tabuľku 9), jeho čisté ceny sú vyššie ako ceny účtované komerčnými vysielateľmi.

Tabuľka 8

Čisté ceny pre GRP 20 – 49 rokov (18.00 h – 24.00 h), 1995 – 2005 v EUR

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
STER	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Komerční vysielatelia	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(167) Z Tabuľka 9 možno okrem toho usúdiť, že medzi poklesom podielu sledovanosti a podielom na reklamy v prípade verejnoprávneho vysielania existuje súvzťažnosť. Neexistuje dôkaz o tom, že STER v dôsledku možného cenového dumpingu zvyšuje svoj trhový podiel alebo ho minimálne udržiava, napriek poklesu podielu sledovanosti vysielateľov, ktorí sú jeho zákazníkmi. Naopak, STER stráca podiel na trhu reklamy rovnakou mierou ako verejnoprávni vysielatelia strácajú sledovanosť.

Tabuľka 9

Trhové podiely na sledovanosti a reklame

	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Sledovanosť CSB	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Reklama CSB	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Sledovanosť PSB	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Reklama PSB	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

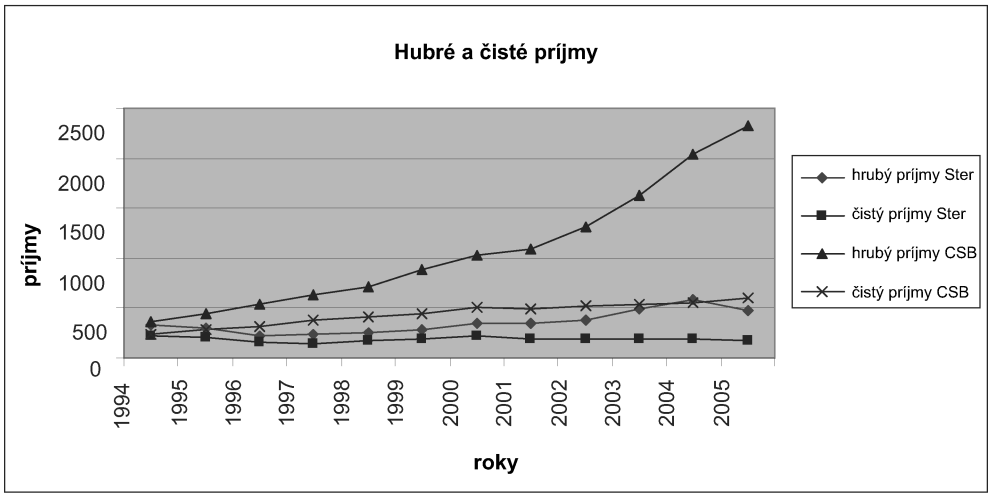
Zdroj: List holandských orgánov z 3.2.2006

.

(168) Napokon, neexistuje žiadny dôkaz o tom, že STER sa vzdáva príjmov z reklamy s cieľom zvýšiť svoj trhový podiel.

Graf 1

Vývoj hrubých a čistých príjmov

(169) Z tabuľky 7 a grafu 1 vyplýva, že STER ponúkal výrazné zľavy. Z grafu 1 je možné urobiť záver, že napriek týmto zľavám zostávajú čisté príjmy z reklamy pomerne stále. Uplatňovanie zliav neviedlo k výraznejšej zmene príjmov.

(170) Zdá sa, že žiadna z okolností, ktoré zvyčajne sprevádzajú podhodnotenie cien – a to: nižšie ceny, nárast trhového podielu a dočasná strata príjmov – sa na holandskom reklamnom trhu nevyskytla. Opäť by sa malo zdôrazniť, že STER je spoločnosť nezávislá od verejnoprávnych vysielateľov, ktorej príjmy idú priamo do rozpočtu pre médiá. Komisia preto dospela k záveru, že neexistujú dôkazy o tom, že STER podhodnotil ceny v takom rozsahu, ktorý by viedol k neprimeranej strate príjmov, čo by zvýšilo potrebu dodatočného financovania systému verejnoprávneho vysielania štátom.

8.5.2.2 *Porovnanie cien reklamy*

(171) SBS Broadcasting BV tvrdila, že „iba porovnanie cien GRP 20 – 49 platených STERu alebo IP a/alebo SBS nemôže byť výlučným kritériom pre stanovenie, či STER ceny podhodnocuje alebo nie“.

(172) SBS ďalej uvádza, že zadávatelia reklamy sú ochotní zaplatiť dodatočný príplatok predovšetkým za GRP 20 – 49, ktorý ponúka STER preto, že oslovuje aj osoby mimo cieľovej skupiny. Ceny STERu pre GRP 13+ (kategória „-násťročných“) v prípade dodania v reálnom čase sú v skutočnosti omnoho nižšie ako ceny GRP 13+ komerčných konkurentov. Tieto skutočnosti predložila Komisia holandským orgánom ([66]).

(173) Pokiaľ ide o prvú skutočnosť, malo by sa hneď objasniť, že marketingové spoločnosti majú v úmysle osloviť cieľovú skupinu pri propagovaní svojich výrobkov. Diváci mimo cieľovej skupiny nie sú podstatní. Jedným z kritérií získavania reklamného času je selektívnosť cieľových divákov. Ak reklamný blok nie je selektívny, t. j. existuje veľa takzvaného „odpadu“ (reklama oslovujúca ľudí mimo cieľovej skupiny), reklamný blok sa stáva menej zaujímavým. V dôsledku toho, že reklama, ktorú predáva STER má nízku selektívnosť – oslovuje širokú skupinu divákov – je podľa holandských orgánov, skutočne ťažké, aby si STER udržal svoje sadzby za reklamu. Po druhé, GRP 13+ je menšieho významu ako GRP 20 – 49. Informácie v Tabuľka 5 poukazujú na pomerne nízky význam GRP 13+ (dôverná informácia) a jasne naznačujú, že GRP 13+ nie je pre porovnanie cien rozhodujúca. Ako uviedli holandské orgány, GRP 20 – 49 je omnoho významnejšia. Skutočnosť, že cena GRP 13+ je v prípade STERu nižšia sama o sebe nedokazuje, že verejnoprávni vysielatelia celkovo ceny podhodnocujú.

([66]) List holandských orgánov zo 4. januára 2005.

8.5.2.3 *Záver o reklame*

(174) Celkové príjmy pochádzajúce z reklamy sa napriek tomu, že STER ponúkal výrazné zľavy, neznížili, ale zostali stabilné. Komisia po posúdení ostatných tvrdení a odpovedí holandských orgánov konštatuje, že v súčasnosti neexistuje žiadny dôkaz o tom, že sa STER nesnažil o maximalizáciu príjmov z reklamy, a že jeho správanie by viedlo k potrebe financovania štátu vo väčšom rozsahu.

8.5.3 ***Futbalové práva***

(175) Pri začatí konania Komisia uviedla, že neexistovali žiadne jasné dôkazy na to, aby mohla skonštatovať, že vysielatelia zaplatili za práva na vysielanie futbalových prenosov, vyššiu cenu ako bola trhová hodnota. Jedným z dôvodov bolo to, že verejnoprávni vysielatelia ponúkli počas vyjednávania sumy vyššie ako boli komerční vysielatelia ochotní ponúknuť. CLT – UFA namietala, že holandskí verejnoprávni vysielatelia platia za futbalové práva neprimerane vysoké ceny. Komisia uviedla, že túto situáciu ďalej posúdi.

(176) Nasledujúce prešetrovanie neposkytlo dôkazy o tom, že verejnoprávni vysielatelia ponúkli viac ako komerční vysielatelia, a že verejnoprávni vysielatelia získali práva na vysielanie futbalových podujatí v rozsahu, ktorý by mohol vylúčiť konkurentov z trhu. V skutočnosti sa zistili prípady, kedy práva na vysielanie dôležitých futbalových prenosov vlastnili komerční vysielatelia počas obdobia prešetrovania (pozri ods. 55).

(177) Konkrétne praktiky v rozpore s konkurencieschopnosťou sa však nemuseli odhaliť pri tomto konaní, preto skutočnosť, či systém ako taký poskytuje dostatočné kontrolné opatrenia proti možnosti správania sa v rozpore s konkurencieschopnosťou, bude predmetom konania E-5/2005 o existujúcej pomoci.

9 ZÁVER

(178) Z uvedených dôvodov Komisia konštatuje, že opatreniami štátnej pomoci bola poskytnutá nadmerná kompenzácia vo výške 98,365 mil. EUR, ktorú nemožno považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom na základe článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES a NOS by ju mal preto v prípade funkcie vykonávanej ako PO vrátiť.

(179) Napriek tomu, že nadmerná kompenzácia prevyšuje celkové *ad hoc* platby poskytnuté PO a dosahuje celkovo 76,3 mil. EUR, vrátiť by sa malo 76,327 mil. EUR a úroky, lebo „zvyšná“ nadmerná kompenzácia bola poskytnutá z existujúcej pomoci a nemôže sa vrátiť.

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. *Ad hoc* štátna pomoc, poskytnutá Holandskom pre NOS na zabezpečenie úlohy, ktoré vykonáva ako PO je nezlučiteľná so spoločným trhom.

2. Nezlučiteľnú *ad hoc* štátnu pomoc má NOS vrátiť. Suma, ktorú má vrátiť je 76,327 mil. EUR a úroky.

3. *Ad hoc* štátna pomoc poskytnutá jednotlivým verejnoprávnym vysielateľom je zlučiteľná so spoločným trhom za predpokladu, že ak táto pomoc vedie k nadmernej kompenzácii úloh verejnoprávnej služby, prebytok, suma, ktoré nepresahuje 10 % ročného rozpočtu vysielateľa, sa uloží do účelovej rezervy, a pod podmienkou, že Holandsko pravidelne monitoruje dodržiavanie tohto obmedzenia.

Článok 2

1. Holandsko prijme všetky potrebné opatrenia, aby PO vrátil pomoc uvedenú v článku 1 a nezákonne poskytnutú príjemcovi.

2. Vrátenie sa uskutoční bezodkladne a v súlade s postupmi vnútroštátnych právnych predpisov príslušného za predpokladu, že umožňujú okamžitý a účinný výkon tohto rozhodnutia. Pomoc, ktorá sa má vrátiť, zahŕňa úroky splatné od dátumu poskytnutia pomoci príjemcom do dátumu ich vrátenia.

3. Úroky, ktoré sa majú vrátiť na základe ods. 2 sa vypočítajú v súlade s postupmi stanovenými v článkoch 9 a 11 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 ([67]).

4. Holandsko do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia uloží príjemcovi uvedenému v článku 1, aby vrátil nezákonnú a nezlučiteľnú pomoc a splatné úroky.

Článok 3

Holandsko informuje Komisiu do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia o opatreniach už prijatých a plánovaných s cieľom dodržať tohto rozhodnutie. Tieto informácie poskytne formou dotazníka priloženého v prílohe 1 tohto rozhodnutia. Holandsko predloží v rovnakej lehote všetky dokumenty, ktoré dokazujú, že sa začali viesť konania na vrátenie pomoci proti príjemcovi nezákonne poskytnutej a nezlučiteľnej pomoci.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Holandskému kráľovstvu.

V Bruseli, dne 22 júna 2006

Za Komisiu

Neelie KROES

členka Komisie

([67]) Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

PRÍLOHA

INFORMÁCIE TÝKAJÚCE SA IMPLEMENTÁCIE ROZHODNUTIA KOMISIE C 2/2004

1. **Celkový počet príjemcov a celková suma pomoci, ktorá sa má vrátiť**

1.1 Podrobne opíšte, ako sa vypočíta výška pomoci, ktorú majú jednotliví príjemcovia vrátiť

— Istina

— Úroky

1.2 Uveďte celkovú sumu nezákonnej pomoci poskytnutej na základe tejto schémy, ktorá sa má vrátiť (ekvivalenty hrubej pomoci, ceny atď.):

1.3 Uveďte celkový počet príjemcov, od ktorých sa má žiadať vrátenie nezákonnej pomoci poskytnutej na základe tejto schémy:

2. **Plánované a prijaté opatrenia na vrátenie pomoci**

2.1 Podrobne opíšte plánované opatrenia a opatrenia, ktoré sa už prijali, pokiaľ ide o bezodkladné a účinné vrátenie pomoci. V prípade potreby uveďte aj právny základ plánovaných/prijatých opatrení.

2.2 Ku ktorému dátumu bude pomoc vrátená?

3. **Informácie o jednotlivých príjemcoch**

Uveďte údaje o každom príjemcovi, od ktorého sa požaduje vrátenie nezákonnej pomoci poskytnutej na základe schémy.

Totožnosť príjemcu	Suma nezákonne poskytnutej pomoci (*) Mena: ….	Vrátené sumy (°) Mena:…

(*) Suma pomoci poskytnutá príjemcovi (v ekvivalentoch hrubej pomoci, v cenách ....).
(°) Vrátené hrubé sumy (vrátane úrokov).